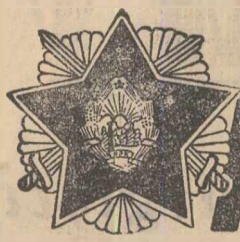


Trăiască Partidul Muncitoresc Român!

Proletari din toate țările, uniți-vă!



România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIX nr. 5151

6 pagini — 30 bani

Duminică 7 mai 1961

PARTIDUL, CONDUCĂTORUL IUBIT AL POPORULUI

Sînt 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România. Întregul nostru popor muncitor cinstește această glorioasă aniversare ca una din cele mai scumpe sărbători ale sale, ca una din acele zile mari de care sînt legate năzuințele și împlinirile sale, prezentul luminos și marea sa viitor.

Astăzi, cînd rusinoasa exploatare a omului de către om este lichidată, cînd socialismul a învins, cînd pe cuprinsul țării altădată înapoiate, păsim cu pași repezi spre desăvîrșirea construcției socialiste, ne amintim cu vie emoție și recunoștință de memorabila zi de 8 Mai 1921. În această zi au început lucrările Congresului, în cadrul căreia delegații, cu o zdrobitoare majoritate, au votat pentru transformarea partidului socialist în partid comunist, partid călăuzit de ideile revoluției socialiste, afiliat la Internaționala a III-a comunistă. Aceasta a însemnat o victorie istorică a marxism-leninismului asupra oportunistului în mișcarea muncitorească din țara noastră.

Partidul Comunist din România s-a plămădit în condițiile marilor bătălii de clasă dintre anii 1918-1920, în condițiile evenimentelor revoluționare care s-au ridicat pe o treaptă superioară sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Din prima zi a existenței sale, partidul comunist, continuatorul celor mai bune tradiții de luptă pentru libertate socială și națională, a ținut sus cu cinste steagul luptei pentru apărarea intereselor fundamentale ale poporului, pentru lichidarea oricărei exploatare și asupririi, pentru independența reală a țării, pentru pace și socialism.

De aceea, de la început, regimul burgeois-mosieresc a dezlănțuit împotriva partidului o prigoană furi-bundă, arestînd și întemnițînd pe delegații care la Congres au votat pentru afilierea la Internaționala III-a, iar în 1924 scotînd partidul în afara legilor.

Dar așa cum clasa muncitoare, poporul nu putea fi nimicîț, nici partidul comunist n-a putut fi în-genușchiat și nimicîț. Fidelitatea ne-strămută față de marxism-leninism, legătura strînsă și trăinică cu poporul au dat partidului forțe mereu noi în înfruntarea cu dușmanul de clasă. Pe cuprinsul patriei, nenumărate sînt locurile ce e-voacă aceste eroice lupte. Muzece, case memoriale, alte locuri istorice, vizitate în aceste zile de milioane și milioane de oameni, au re-amintit de marile acțiuni de luptă organizate de comunisti de-a lungul anilor, de luptele fără-nești însușite de cuvîntul parti-dului, de eroicele lupte ale ce-feriștilor și petroliștilor din ianu-rie-februarie 1933, cele mai mari bătălii de clasă conduse de partid în perioada dintre cele două războaie mondiale, bătălii care au frînat pen-tru un timp fascizarea țării.

Insușit de un înalt patriotism, partidul comunist a fost singurul partid din România care a slujit cu adevărat interesele naționale. În anii dictaturii fasciste și ai crimi-nalului război antisovietic, partidul a fost singurul care a arătat poporu-lui calea de salvare de la catastrofa națională ce amenința patria. Încă din 1943 cadrele de bază ale parti-dului, în frunte cu tovarășul Gheor-

ghe Gheorghiu-Dej, au inițiat, pre-gătînd și organizat planul doborîrii dictaturii militar-fasciste, mobili-zînd masele la înfăptuirea lui. În condițiile lăpturilor nimicitoare date de Armatele Sovietice invadatoare, hitleriste, sub conducerea P.C.R., a fost înfăptuită insurecția armată vic-torioasă de la 23 August 1944, care a marcat începutul revoluției popu-lare.

Partidul comunist are meritul isto-ric de a fi arătat poporului cu cla-ritate perspectiva revoluționară, de a fi mobilizat și însușit masele de milioane de oameni ai muncii în lupta pentru desăvîrșirea revoluției burgeo-democratice și pentru tre-cerea la înfăptuirea revoluției socia-liste. Întîrînd neîncetat legăturile cu masele, partidul s-a preocupat de întărirea și consolidarea statului de-mocrat-popular, stat al dictaturii proletariatului, de întărirea conti-nuă a partidului ca forță conducă-toare în stat. În februarie 1948, prin unificarea Partidului Comunist din România cu Partidul Social Demo-crat, în cadrul Partidului Muncito-resc Român, s-a înfăptuit unitatea politică a clasei muncitoare, pe te-meliile ideologice și organizatorice ale marxism-leninismului.

Profunde transformări revoluțio-nare în toate domeniile de viață și activitate ale poporului nostru, mă-rețele succes în înfăptuirea indus-trializării socialiste, în transforma-rea socialistă a agriculturii și în rea-lizarea revoluției culturale, nume-roasele măsuri luate pentru ridica-rea bunăstării celor ce muncesc, tot ceea ce poporul nostru are mai bun și mai mare este legat de numele partidului, de politica sa înțeleaptă și clarvizitoare. Sutele de noi fa-brici și uzine, zecile de mii de mașini de pe ogare, sutele de mii de locuințe și case noi de la orașe și sate, toate înfăptuirile care îmbogă-șesc economia națională și înfrum-ușează viața oamenilor reprezintă rodul bogat al muncii poporului că-ruia partidul i-a descătușat energia și capacitatea de creație.

Faptele de fiecare zi ilustrează justetea politicii economice a parti-dului, la baza căreia stă politica leni-nistă de industrializare socialistă, de dezvoltare cu precădere a industriei grele cu pivotul ei — industria con-structoare de mașini. Industria noas-tră produce astăzi, în mai puțin de 10 săptămîni, echivalentul întregii producții industriale a anului 1938.

În Partidul Muncitoresc Român poporul nostru vede călăuză sa si-gură, conducătorul său ferm și in-cercat, iar în politica partidului pro-pria sa politică. Expresia vie a uni-tății de nezdruclinat dintre partid și popor o constituie munca însușită pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. în vederea desăvîrșirii construcției so-cialiste. Acum, în pragul mării sărb-ători de 8 Mai, milioanele de oame-ni ai muncii din întreaga țară raportează despre inițiativele și rea-lizările obținute în întrecerea socia-listă desfășurată în cinstea aniver-sării partidului, se angajează să ob-țină noi succese în îndeplinirea pla-nului, în ridicarea continuă a cali-tății produselor.

De la începutul existenței sale, partidul a pus la temelia politicii sale marea ideă ale internaționalismu-lui proletar, ideile frăției și solida-rității cu oamenii muncii din toate

țările. Sub acest steag, Partidul Muncitoresc Român își aduce con-tribuția la întărirea unității mișcării muncitorești internaționale, dezvoltă relațiile sale frățești cu celelalte partide marxist-leniniste.

Partidul Muncitoresc Român a participat activ la Consfățuirile din 1957 și 1960 ale reprezen-tanților partidelor comuniste și muncitorești care au făcut o analiză profundă a situației contemporane, a perspectivelor de viitor. „Trăim o epocă — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — în care se reail-zează o cotitură radicală în istoria omenirii. Futuricul lagăr socialist, mișcarea comunistă și muncitoreas-că internațională, forțele libertății și progresului social în frunte cu clasa muncitoare, clasa cea mai con-secvent revoluționară, exercită o în-riurire determinantă asupra destine-lor omenirii”.

Țara noastră întărește neîncetat prietenia și alianța, colaborarea și în-tr-ajutorarea frățească cu Uniunea Sovietică, cu celelalte țări socialiste, contribuie la întărirea unității și coeziunii marii familii a statelor so-cialiste.

Poporul nostru poate fi mîndru pe drept cuvînt, că, în anii pu-terii populare, au crescut neînceat prestigiul și autoritatea Romî-niei pe plan internațional. Politica externă a partidului și statului no-stru, lupta consecventă alături de ce-lelalte state socialiste pentru pro-movarea coexistenței pașnice între toate statele, pentru întărirea uni-tății și coeziunii lagărului so-cialist, pentru zădărnicierea unelti-rilor cercurilor imperialiste agresive și pentru unirea tuturor forțelor păcii, inițiative concrete luate pen-tru înfăptuirea acestor teluri nobile corespund în totul intereselor vitale ale poporului român, aspirațiilor sale cele mai fierbinți.

Întreaga existență și luptă eroică a partidului a fost și este expresia vie a acestor interese și aspirații, do-vedea vie a unității, a identității cu-vîntului partidului cu faptele sale. La împlinirea celor patru decenii de glorioasă existență, poporul nostru muncitor înalță partidului său un puternic imn de slavă și de recunoș-tință, își exprimă hotărîrea neînr-urită de a pași mai departe, mereu înainte, spre deplină victorie a so-cialismului, spre zărilor de aur ale comunismului, către care ne conduce cu fermitate neabătută **PARTIDUL NOSTRU SCUMP**, în frunte cu to-va-rășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

CĂTRE GLORIOASA AURORĂ

Mihai Beniuc

Gigantele coloane-s anii tăi,
Granit, bazalt, porfir, obsidiană,
Culori închise, singurii, ori sure
Și marmură ca laptele de albă
Sub covîlțul timpurilor noi,
Spre cosmele spațiului avîntate.
Sînt patruzeci la număr, patruzeci,
Cînd amîntind trecutul de răstăle,
(Cumpliri anii de neagră sîrăcie,
De luptă poleind cu sînge lutul)
Cînd luminînd ca niște stîlpi de foc,
Biruitoare lurnuri puse-n val
Socialistei ere la Carpați
Stau lîngă fiecare din coloane
Și nume de erol cîntec în plîns,
Vasile Roaită, Sirbu Filimon,
Ilie Pintilie, Donca Simo.
Unde pe-nînderea țării robite
Nu erupea ca vulcan frîmîntat
Imiza de foc a mulțimii?
Din fetele ceruite de cărbune
A țîșnit ca flacăra mîntă,
Ca jarul ardea-n privirile grozave.
Mîni aspre tăbăcite de petrol
S-au rotunjit în chip de pumn teribil,
A forță uriașă ridicată,
S-au scuturat umerii lași ai docherilor
Și s-au nălțat ca munții dintr-o dată.
Glasuri ca metale răzvrătite
Făcînd să se cutremure văzduhul
Au răsunat la Grivița.
Cine sîntei voi?
Pe hainele rupte și pline de amprente muncii,
În ochii fulgerînd de sub frunțile-ncruntate a furtună,
În palmele bătătoare,
Făcînd oare a bunurilor toate,
Pe fețele copiilor palizi,
A soțilo- harnice și cîncene
Era numele vostru.

În inima voastră,
Urișul carnel de identitate al omului,
Mai adevărat decît toate hîrțile cu peceti,
Seria de foc — **Partidul!**
Talazurile de sînge
Din trupurile voastre despicate de fier
N-au stîns nicodată acest nume,
Căci voi, comunistii, cei mai buni,
Erați Partidul.
Patruzeci de ani, patruzeci de coloane!
Ani de-nchisoare, ani de neasemuită strădanie,
Ani ai războiului.
Ani ai frăției cu filii lui Lenin,
Ani ai libertății.
Nici unul din voi n-a trecut în deșert.
Stau lîngă ultima coloană
Luminoasă ca marmura cu miez de cristal,
Deasupra ei s-a oprit o stea de rubin,
Sub parasuta de azur a primăverii,
Desfășurată larg-n veșnica mișcare
A Cosmosului ce-și deschise toga.
Cîte coloane noi am să mai număr?
Nu știu. Orîcînd vor fi destui
S-o facă și să poată zice:
Noi am nălțat-o!
Caritate cu umeri uriași
Tîm marea veșnicie-n mers.
Privesc la ultima coloană —
Tulpină luminoasă
Cu o garoasă roșie în vîr,
Tînută de un întreg popor în sus.
Așteaptă o clipă ciocane și secrete.
Și toți,
Unul și unul,
Au pus piciorul hotărît,
Gata de mers înainte,
Pe pragul tău, timp care vii,
Pe pragul unde se joacă
Rumene razele zorilor,
Glorioasa vieții Auroră!

Vizita conducătorilor partidului și statului la Muzeul de Istorie a P. M. R.

Simbătă la amiază, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Emil Bodnăraș, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dălea, membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai organiza-țiilor obștești, au făcut o vizită la Muzeul de Istorie a P.M.R. O dată cu conducătorii partidului și statului au vizitat Mu-zeul și șefii unor misiuni diplomatice acreditați la București.

ADUNĂRI FESTIVE

lași

Impunătoare sală a Teatrului Național „Vasile Alecsandri” din Iași, sîmbătește împodobită, a găzduit ieri după amiază adunarea festivă a oamenilor muncii ieșeni consacrată împlinirii a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România. La festivitate au luat parte conducătorii organelor locale, de stat și militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră, reprezentanți ai organi-zațiilor de masă și obștești, numeroși fruntași în producție din întreprinderi și de pe ogare, academicieni, artiști emeriți etc. Despre însemnătatea zilei de 8 Mai, zi istorică în viața poporu-lui nostru, a vorbit tov. Dumitru Gheorghiu, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al comitetului regional de partid Iași. În aplauzele entuziaste ale participanților la adu-nare s-a dat apoi citire telegramelor a-dresate C.C. al P.M.R., prin care oamenii muncii din Regiunea Iași fe-licită din toată inima conducerea partidului și pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, cu prilejul măreții sărbători, exprimîndu-și totodată de-votamentul față de partidul iubit, care luminează calea întregului popor că-tre o viață din ce în ce mai bună.

Festivitatea a continuat cu un bogat program artistic executat de către formațiile artistice de amatori din întreprinderile ieșene și de la sate, de Opera de Stat, orchestra de muzică populară „Doina Moldovei”, precum și de filarmonica de stat „Moldova”, la care și-a dat concursul artistul e-merit Ion Voicu, laureat al premiului de stat.

Timișoara

Simbătă seara sala Operei de Stat din Timișoara, sărbătorește împodo-bită cu drapele, lozinci și portrete ale conducătorilor partidului și guvernului nostru, era arhiplină. Sute de oame-ni ai muncii, veterani ai mișcării muncitorești, activiști de partid și de stat, fruntași în producție de la „E-lectromotor”, „Industria linei”, „Ni-ko Beloianis”, „Uzinele textile”, „U-zinele metalurgice” etc, oameni de știință și cultură, elevi, au venit la adunarea festivă închinată celei de a 40-a aniversări a partidului.

Despre drumul glorios parcurs în cei 40 de ani de existență de către parti-dul clasei muncitoare din țara noas-tră a vorbit tov. Petre Balzovici, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al comitetului regional Timișoara al P.M.R. Oamenii muncii veniți la adunare au ovaționat înde-lung Partidul Muncitoresc Român, Co-mitetul său Central în frunte cu to-vărășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, mani-festînd pentru pace și fericirea po-porului nostru.

Festivitatea de la Opera de Stat s-a încheiat cu un bogat program artis-

RAPORTEAZĂ PARTIDULUI

În preajma mării sărbători de la 8 Mai, tot mai numeroase întreprinderi raportează realizarea unor succese de seamă în întrecerea socialistă, îndeplinirea și chiar depășirea angajamentelor pentru perioada de timp care se încheie mîine.

Uzinele „23 August” — București

- A fost reproiectată, modernizată și îmbunătățită, construcția unor mașini și utilaje pentru care se numără lîmbe tehnologice de ci-ment, unele utilaje pentru industria chimică, motoarele de 450 C.P., lo-comotivele de mină și locomotive Diesel.
- Au fost date peste prevederile planului, 20 de motoare de 450 C.P., 748 tone de oțel, 1048 tone de pie-le brute turnate.

Fabrica „Tehnica Iernului” — Militari

- Producția planificată a fost depășită cu 120 de garnituri de mo-bilă tip „Modern III” și cu 240 de divane studio.
- A fost realizat primul lot din mobila tip „Narcisa”.
- A fost introdus lustruitul mobi-lei cu poliesteri, care îi dau un as-pect mai plăcut.

Uzina „I. C. Frimu” — Sinaia

- Au fost fabricate peste plan 1131 pompe de injecție.
- Prin introducerea unui proce-deu nou la tratarea pieselor, rezis-tența acestora la uzură a crescut cu 35 la sută.
- Coeficientul de rebuturi a fost redus cu 10 la sută față de cel ad-mis.

Fabrica „Gh. Gheorghiu-Dej” — București

- În primele 4 luni ale anului, in-dicele de calitate a fost depășit cu 0,6 la sută la confecții și cu 0,8 la sută la tricotaje.
- Au fost create 500 modele noi de confecții și tricotaje care vor fi fabricate pe scară industrială în a doua jumătate a anului.

În pag. a 2-a:

În cinstea glorioasei aniversări

(pagina specială cuprînzînd realizări ale oamenilor muncii)

În pag. a 3-a:

Partidului, slavă!

(pagina specială de declarații)

În pag. a 4-a:

Conducerea de către partid, cheazășia succesorilor noastre

În cinstea glorioasei aniversări

FAPTELE REȘITENILOR

Viitorilor siderurgiei

- Aplicarea unor propuneri prețioase a dat rezultatele așteptate
- Cresc oameni noi
- În cinstea zilei de 8 Mai, 9000 tone laminate peste plan

Recent, în secția noastră a avut loc un eveniment deosebit: brigada prim-laminatorului Ion Voinea de la linia de tablă a primit steagul roșu de brigadă frunțată pe combinat. Priveam chipurile pline de bucurie, emoționale ale tovarășilor conduși de Voinea și, fără să vreau, mi-am amintit de entuziasmul ce a domnit în secție în luna februarie a.c., când au apărut în presă Directivele C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului, mi-am amintit de însuflețirea cu care colectivul a pornit să înlătuască angajamentele luate atunci.

Parcă îl văd pe prim-laminatorul Ioan Andraș Lepa cu cîntecul său să-l convingă tovarășii săi să c-o corectare a calibrului laminatoarelor grele ar duce și la îmbunătățirea calității sînelor și la mărirea productivității agregatelor. Și ideea comunistului Ioan Andraș Lepa a prins rădăcini. Maistrii, inginerii au făcut calcule și apoi, cînd teoretic s-a dovedit că o reproiectare pe principiul calibrului duce la o serie de avantaje, comunistii au mobilizat oamenii la îndeplinirea ei.

Sau, iată un lucru pe lîngă care desori am trecut nepăsători: oxizii care nu o dată ne-au deprecia calitatea sînelor. Lucrul a fost luat în studiu la propunerea comunistului Gh. Donciu și cîrînd un grup de ingineri și tehnicieni a reușit să realizeze un dispozitiv ingenios, care, adaptat la sfîrșitul fazei de laminare, curăță automat sînel de oxizi, fapt extrem de prețios pentru calitatea produselor. Și cite n-au înlătuat oamenii noștri pentru a îndeplini cuvîntul dat partidului?

Comunistii Virgil Sirbu, Gheorghe Donciu, Florea Popa și alții 5 tineri, dovedind o bună cunoaștere a meseriei, au fost promovați în funcția de maistri și ei răspund acum cu vrednicie încrederea ce le-a fost acordată. Alți 24 de laminatori sînt elevi la cursurile școlii medii serale. Desori mă gîndesc la tînrul utemist Nicolae Tus de la noi din secție și parcă-l văd cum a apărut la noi: în itari și opinci a coborît de undeva, din Munții Apuseni, să învețe meserie. L-a luat la el comunistul Ioan Ghermeșcu și azi Nicolae Tus este un muncitor destoinic, mereu printre frunțași. Iată ce fel de oameni cresc azi la Reșița.

Și oamenii Reșiței au ținut să îndeplinească cum se cuvine ziua partidului, cărui-a datorată viața nouă și fericită de azi. Colectivul nostru de la laminare raportează cu bucurie că, însușii de chemarea partidului, AU DAT PESTE PLAN ÎN CINSTEA ZILEI DE 8 MAI APROAPE 9000 TONE LAMINATE, REALIZÎND SARCINA DE CREȘTERE A ÎNDICILOR DE UTILIZARE EXTENSIVI ÎN PROPORȚIE DE 101,4 LA SUTĂ ȘI A CELOR INTENSIVI ÎN PROPORȚIE DE 100,9 LA SUTĂ.

Sînt succese pe care noi toți sîntem hotărîți să le dezvoltăm, înscriind pînă la sfîrșitul anului noi fapte pe panoul de onoare ridicat în cinstea celei de a 40-a aniversări a partidului.

Ing. IOAN MOLDOVAN
șef adjunct la secția de laminare a combinatului metalurgic din Reșița

Contribuția noastră

„Vom realiza planul de calitate pe anul 1961 în proporție de 103 la sută la confecția din țesături, vom depăși cu cîte două procente planul anual de producție. Cu astfel de angajamente și-au anunțat muncitorii, tehnicienii și inginerii fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dea” din Capitală participarea la marea întrecere. Dar acum iată-i raportul din mîndrie că angajamentul s-a transformat în faptă.

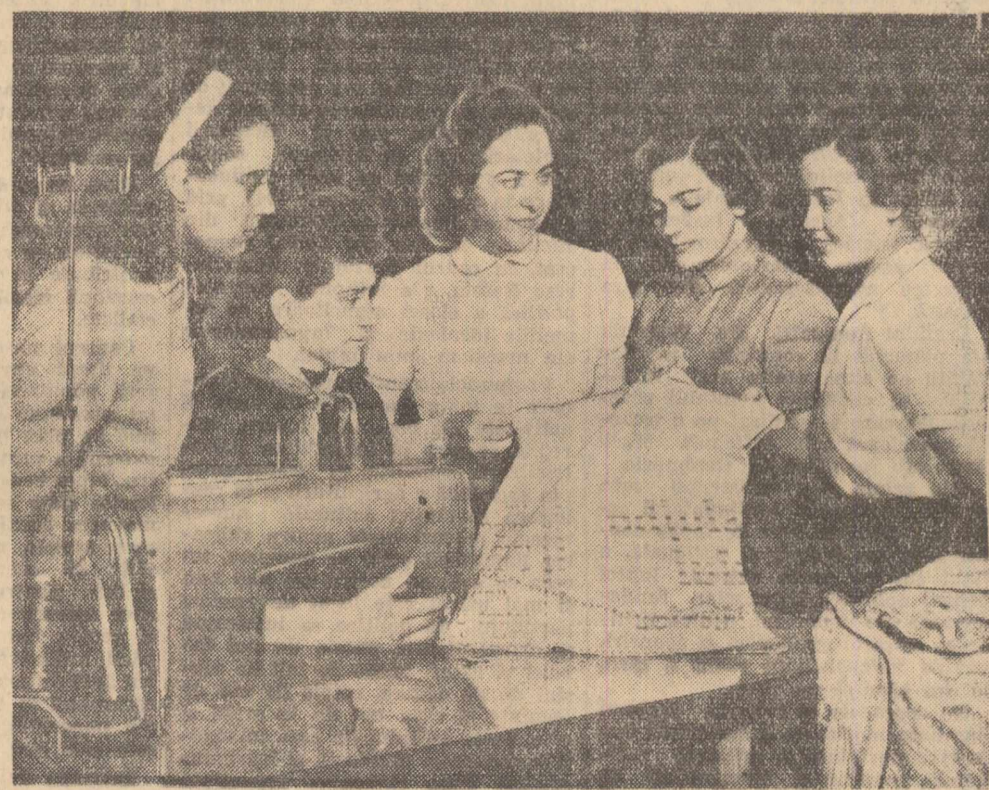
Intrebate, iată ce ne-au declarat în acest sens cîteva din muncitorile de la banda 22, sectorul II, colecția frunțată pe fabrică.

Ioana Dragomir — maistră: Angajamentul luat de colectiv de a produce zilnic cîinci confecții peste plan de o calitate ireproșabilă a fost îndeplinit întotdeauna. În ce mă privește, pentru acest lucru am efectuat permanent un control al calității.

Marta Haupt — muncitoare: Am executat în bune condiții operațiile de prins talia și pontat buzunarele la rochițe. Ca punct de control n-am îngăduit să treacă mai departe confecții cu operații greșit executate.

Maria Niță — muncitoare: În afara sarcinilor personale, am acordat un sprijin concret la locul de muncă tovarășei Georgeta Ionă care avea unele greutăți pentru a da lucru de bună calitate.

Teodora Cristache — muncitoare: Operațiile principale pe care le execut la confecții au fost apreciate 100 la sută calitate superioară.



Fetele ascultă cu atenție. Ca și în alte rînduri, sfatul Ioanei Dragomir le este de folos.

FĂURESC ROD BOGAT

Cu douăzeci de ani în urmă, dacă te abăteai pe la începutul lui mai prin părțile Ciulinței, te întîmpina o priveliște deșolantă. Ceea ce-ți atrăgea atenția erau niște dire negre. Păreau niște serpi enormi care se încolăcit gîla, gata-gata s-o sugruma. Cînd le priveai însă mai cu luare aminte, vedeai că nu erau decât urmele lăsate de cîrîurile de oi în goana lor nebulă după hrană.

Ce se vede acum dincolo de Ciulința... Nu întîlnești palmă de loc noar. Ogoarele pe care oamenii îndrumați de partid și le-au unit în mari gospodării colective, par niște uriașe covoare. Pe ele grîul, porumbul, floarea soarelui, sfecla de zahăr și alte culturi, cresc proaspete și viguroase. Dar ce-i asta? De pe cocoșii unui gîrgan se observă în zare niște linii negre. Să fie tot știutele poteci ale oilor? Nu, nicidecum. Sînt canalele făcute pentru irigații.

Cum s-au întîmplat aceste modificări în peisajul cîmpiei dunărene? Ce să-ți fie trebuie să stai de vorbă cu Aur. Baicu, președintele gospodăriei colective de la Călărași Vechi, și cu Vasile Oprea de la Ștefan Vodă, și cu Gherghina Colocaru de la Cuză Vodă. Peste tot pe aici se duce de mai mulți ani o aprigă lăță pentru înfrîngerea capriciilor naturii, pentru fertilizarea solului, pentru sporirea rodniciei lui.

Această acțiune a crescut mult în intensitate în urma Directivei C. C. al P.M.R., privitoare la întrecerea socialistă în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea P.C.R.

Tarlaua de „îngă baltă” a gospodăriei din Călărași Vechi, a fost împinzită de oameni. Între ei se distinge de departe silueta înaltă a lui Aur. Baicu. Aplecat asupra unor schițe el explică șefilor de echipă unde și cum să sapa. Căci hotărîșeră cu toții să extindă irigațiile. Zi după zi s-a lucrat cu avînt. Șanțurile și-au cîrît drum pînă departe în adîncul cîmpiei. Zeci de noi hectare au simțit vecinătatea binefăcătoare a șuvoarelor venite pe ele.

Gherghina Colocaru și-a concentrat atenția asupra altei probleme. Există rîul obicea cu gînuțul să nu fie folosit pe cîmp ci aruncat. „Arde” plantele la rădăcină, spuneau unii. Președinta a făcut așa

fel încît oamenii să-și dea seama că greșeau. Ea l-a rugat pe agronomul gospodăriei să arate într-o sedință „de studiu” cum le-a mers cu un an înainte plantelor de pe lotul experimental cărora li s-a administrat îngrășăminte din belșug. A rezultat că le-a mers excelent. Drept care Gherghina a cînduit căruțe și în vreo două săptămîni n-a mai rămas nici urmă de gînuț nu numai în platformele de la grădinițele comu-

ne, dar nici prin curțile oamenilor. Tot a fost cărat și împrăștiat pe cîmp.

La Ștefan Vodă erau anumite greutăți în ceea ce privește alegerea soiurilor la semințe. Unii colectiviști înclinau să creadă că amestecurile pe care le foloseau ei prezentă

tau mai mare garanție. „Le cunoaștem de mult, spunea. N-avem bătaie de cap”. Vasile Oprea nu se împacă însă cu această idee. Aveți dreptate, replica el. Le cunoaștem chiar prea bine. Știm cît sînt de slab productive. Și tocmai de aceea trebuie să le schimbăm cu altele de mare randament”. Pînă la urmă colectiviștii i-au dat dreptate. Ei au schimbat la bază toată sîmînța lor, cu alta de soi ales.

Dincolo de Ciulința colectiviștii schimbă înfățișarea cîmpiei, făurind rod greu și bogat.

ION PAVELESCU

„Industria lînei”-Timișoara

Stofe frumoase, trainice

Colectivul întreprinderii „Industria lînei” din Timișoara, desfășurînd larg întrecerea socialistă, raportează la cea de-a 40-a aniversare a partidului următoarele înlătuiri.

- S-au realizat peste plan 20.000 m.p. țesături de lînă;
- La calitate extra s-au produs peste prevederi 31.000 m.p. țesături;
- Economile la prețul de cost se ridică la suma de 280.000 lei;
- Beneficiile peste plan au ajuns la 758.000 lei.

Le obținerea acestor rezultate, filatoarele Aurora Florea, Ana Urian, Barbara Weinheit, și țesătoarele Niculina Afrem, Iuliana Feneșel, Maria Adămuț au adus o mare contribuție.

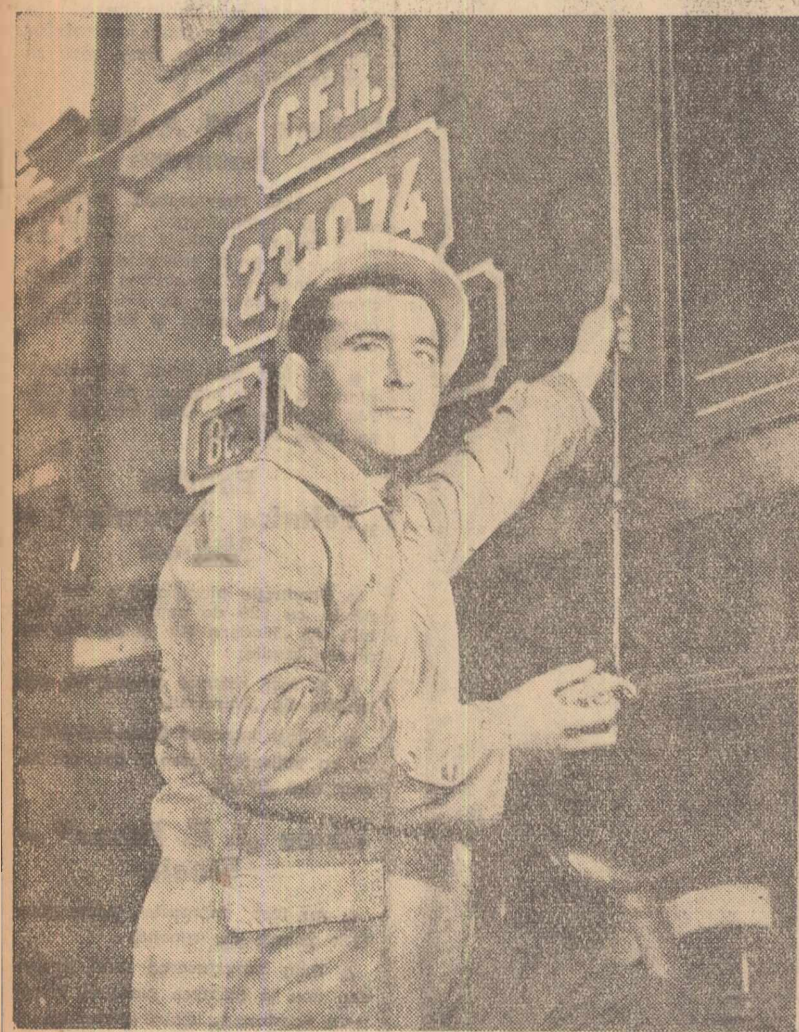
PE PANOU DE ONOARE

• Numeroase colective de muncă din întreprinderile Regiunii Hunedoara raportează cu mîndrie că și-au îndeplinit angajamentele luate în cinstea celei de a 40-a aniversări a partidului. Muncitorii care deserveaș furnalele din Hunedoara au realizat cu o lună mai devreme angajamentul luat și au produs pînă acum mai mult de 5.000 tone fontă peste acest angajament. Ei au obținut indici superiori de utilizare a furnalelor, și au reușit să îmbunătățească simțitor calitatea fontei realizînd în același timp economii importante.

• Lucrătorii de aparataj, transformatori, motoare și alte mașini electrotehnice de la uzina „Electroputere” din Craiova, au realizat planul producției marfă pe primele 4 luni ale anului în proporție de 100,7 la sută, iar planul producției globale de 100,1 la sută.

Întrecerea pe profesii în cinstea aniversării partidului a situat în primele locuri pe strungarul Florea Goleșcu, sudorul Ion Vasile și bobinatorii Paul Dinu și Petriche Mitrică. Au obținut de asemenea, rezultate frumoase în întrecere și brigăzile conduse de Florea Chircan de la secția transformatori, Gh. Trican de la mașini rotative, Ion Mitricheșcu de la aparataj-pornire și Ion Negoită de la turnătorie.

• Lucrătorii Trustrului 5 construcții și montaje Brașov, cîinstea aniversarea partidului cu realizări importante. Astfel în primul trimestru al acestui an ei au reușit să realizeze planul de producție la construcții-montaj în proporție de 103,2 la sută. Respectîndu-și angajamentele luate cu privire la reducerea duratei de construcție a fabricii de placaj de la C.I.L. Blaj cu 45 de zile, pînă în prezent ei au și montat 2 linii tehnologice, ceea ce face ca la 15 mai noua fabrică să înceapă producția. Angajamentul s-a respectat și în ceea ce privește stadiul lucrărilor de la fabrica C.I.L. Gherla.



Un șuierat prelung și locomotiva condusă de mecanicul Vasile Mihăilescu pleacă într-o nouă cursă. Foto: MIHAI POPESCU

STRĂBĂTÎND ȚARA ÎN LUNG ȘI ÎN LAT

În cursele pe care le fac, am posibilitatea să străbat țara în lung și în lat și să cunoșc pe acest prilej oțazele și satele ei. De la înălțimea

150.000 km., cu locomotiva nr. 231.074 fără reparații generale

cabinei locomotivei, am mîngiat cu privirea grandioasele furnale ale Hunedoarei, lanurile bogate ale Bărganului, siluetele zvelte ale elefantelor blocuri și vile de pe litoral și mi-am imaginat Galațiul în anul 1965, cînd noul și marele centru siderurgic al țării va da primele tone de oțel.

Nu sînt prea mulți ani de cînd încep pe locomotivă. Doar 8 la număr. La început ca fochist iar acum ca mecanic de locomotivă. Suficienți să ca să-mi îndrăgesc meseria pe care mi-am ales-o.

Acum la marea sărbătoare RAPORTEZ ÎNDEPLINIREA ȘI DEPĂȘIREA ANGAJAMENTULUI PE CARE L-AM LUAT ÎN ÎNTECEREA SOCIALISTĂ CONSTATĂ DELEI DE-A 40-A ANIVERSĂRI DE LA CREAREA PARTIDULUI. Împreună cu fochistul Stelian Dîncă am economisit o cantitate aproape dublă de combustibil convențional (cca 50 tone). Acest lucru

a fost posibil întrucît în bune condițiuni locomotiva din punct de vedere termotehnic, manipulînd cu grijă focul și folosînd rațional forța

vie a trenului. „Nici un minut înțiriere”. Cu acest îndemn am căutat să respect întocmai graful de mers aducînd și ducînd trenurile în stații la timp.

Zilele acestea, înainte de plecare într-o nouă cursă, Eroul Muncii Socialiste, Ștefan Lungu, al cărui schimb sînt pe locomotiva 231.074 — mi-a amintit o cifră: 150.000 km! Am înțeles pe dată sensul ei și m-am bucurat nespus. Locomotiva depășise kilometrajul stabilit fără să aibă nevoie de reparații generale, ci doar de o ridicare de pe roți, cum spunem noi. Mi-am amintit însă că hotărîrea noastră este să ducem locomotiva fără reparații generale pînă la 180.000 km. Nu va trece mult timp pînă cînd vom putea raporta partidului și îndeplinirea acestui angajament.

VASILE MIHĂILESCU
mecanic de locomotivă, Depoul de locomotive București-călători

Buna gospodărire a orașului

Pentru cine a cunoscut Constanța și litoralul românesc din vremuri — nu reea îndepărtate — al stațiilor de al de curse și palate, clienții obișuiți ai cazinourilor, vremuri de sîră și mizerie pentru cei mulți, stăpîni doar pe nisipul și vîntul dobrogean, transformările petrecute în zilele noastre în această parte a țării sînt toate emne ale vieții noi pe care și-o clădesc oamenii muncii sub îndrumarea partidului.

Prin grija partidului și guvernului nostru, zeci de milioane de lei au fost investiți în ultimii ani pentru a schimba din temelii înfățișarea orașelor și stațiilor de odihnă de pe malul fării Negre. Moștenirea a fost grea. n orașul Constanța străzile pavate, analizarea, apa curentă, lumina electrică erau doar un privilegiu al locuitorilor din centrul orașului.

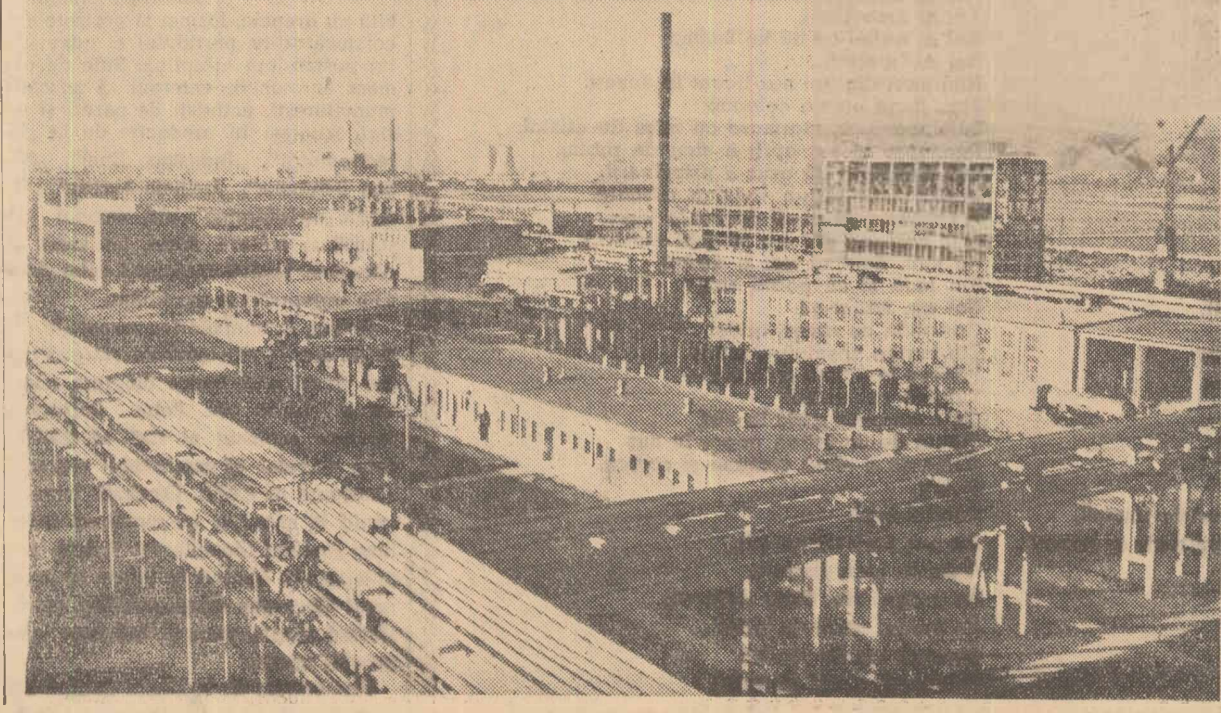
Datorită unei organizații superioare muncii, datorită entuziasmului cu care s-a desfășurat întrecerea socialistă în cinstea celei de a 40-a aniversări a partidului, anul acesta s-au realizat o serie de importante lucrări, planul fiind depășit la lucrările de modernizare de străzi cu peste 30 la sută.

S-AU FĂCUT IMPORTANTE LUCRĂRI DE REPROFILARE A BULEVARDULUI REPUBLICII, A ÎNCALZIRII CONSTRUCȚIEI NOULUI COMPLEX DE BLOCURI ÎN ZONA VECII GARI, S-A ÎNCEPUT ȘI VA FI GATA PÎNĂ LA DESCHIDEREA SEZONULUI CONSTRUCȚIA UNUI CENTRU COMERCIAL MODERN LA EFORIE, BAILE RECI DE LA TECHIRLOI ETC.

La cea mai mare parte a lucrărilor, cetățenii participă cu multă dragoste. Antrenanți de deputați, peste 3.400 de locuitori au luat parte la lucrările de întreprindere a orașului, realizînd astfel economii de aproape 32.000 lei. Numai în circumscripția deputatului Ecaterina Tîrșoagă, de pildă, unde s-au împietruit 4 străzi, cetățenii au contribuit cu 144 ore de muncă voluntară, în circumscripția deputatului Vasile Zamfirescu cu 540 ore.

Dînd viață angajamentelor luate în cinstea celei de a 40-a aniversări a partidului nostru, sub îndrumarea organelor de partid, statul popular și-a îmbunătățit munca în direcția gospodăririi și înfrumusețării orașului. Am învățat să folosim mai judicios fondurile puse la dispoziție, să organizăm mai bine activitatea întreprinderilor noastre de gospodărire comunală. Folosindu-ne de această experiență, ne vom strădui să muncim din ce în ce mai bine și de aici înainte pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R.

NICOLAE PETRE
președintele comitetului executiv al statului popular al orașului Constanța



PARTIDULUI, SLAVĂ!

Lumina vieții noi

Vasile Voichiță

Erou al Muncii Socialiste,
brigadier la S.M.T., Sînnicolau Mare

Nu e dimineață în care să nu sorb cu nesat din priviri tabloul măreț și grăitor ce se întinde în fața ochilor: taralele gospodăriei colective „Banatul” din Sînnicolau Mare, pe care mișună în lung și în lat, cu treburi bine rostiute, tractoarele S.M.T.-ului. Și parca mai ieri această cîmpie era brădată de haturi, terenurile fiind slab productive. Și parca mai ieri oamenii trăbăluiau pe aici, girboviți de foame și de biciul vîtafui lui moșieresc.

Am cunoscut și eu sfîșciutul biciului boieresc. Poate de aceea îmi pare pămîntul acesta — care acum este al celor ce muncesc — asemeni unei mărețe tablu. Și doar nu-s pictor. Sint un tractorist, ca mulți alții, ridicat de partid din obidă la lumina vieții de om.

Și pentru această viață, pentru tot ceea ce partidul și-a propus să înfăptuiască, am consacrat și eu și tovarășii mei de muncă priceperea, forțele noastre.

Pe întreaga stațiune, pînă la data cînd scriu aceste rânduri, am depășit planul campaniei de primăvară cu peste 3.200 de haturi, mecanizatorii înscrind economii de carburanți și piese de schimb în valoare de 180.000 lei.

Mecanizatorii noștri știu că fiecare hatură bine lucrat este înscris în coloana realizărilor ca o contribuție valoroasă la munca pentru desăvîrșirea construcției socialismului. Știu, pentru că văd cu proprii lor ochi cum se transformă totul în jur, de pe o zi pe alta, cum se îmbunătățește viața noastră, a tuturor.

Că era Sînnicolau Mare în trecut? O comună ca multe altele din Banat. Să vedeți acum orașul nostru: are numeroase magazine bine aprovizionate, cinematografe, spitale, școli, străzi asfaltate, pe care circulă autobuze moderne, oameni care se bucură din plin de rodul muncii lor.

Pentru toate acestea, eu și tovarășii mei urăm glorioșului nostru partid noi victorii și ne angajăm ca aici, la locurile noastre de muncă, să fim ostași vrednici ai partidului, mobilizați sub steagul lui de luptă.

Sintem în slujba partidului

Acad. Șt. S. Nicolau

40 de ani au trecut de cînd în România burghezo-moșierescă, în condiții extrem de grele, la 8 mai 1921, a luat ființă Partidul Comunist. Rod al unei lupte îndelungate și al năzuinței de eliberare socială a poporului nostru, Partidul Comunist a îndreptățit speranțele puse în el de oamenii muncii.

O privire de perspectivă asupra luptelor duse de partid în cursul acestor 40 de ani de activitate pune în lumină rolul său de conducător înțelept, înarmat cu concepția științifică a marxism-leninismului.

Cuceririle clasei muncitoare, importante succese pe care poporul nostru le-a obținut în construirea socialismului, sint mărturia justă a luptei partidului.

Intellectualii progresiști din țara noastră, care au cunoscut vitregiile regimului burghezo-moșieresc, se bucură zi de zi de sprijinul și considerația pe care le-o acordă regimul democrat-popular instaurat sub conducerea partidului.

Ca om de știință, activist pe tărîm social și devotat cetățean al R.P.R., salut din inimă a 40-a aniversare a partidului nostru și aduc cele mai călduroase urări pentru activitatea sa viitoare, pentru binele și prosperitatea poporului nostru, pentru noi contribuții la nobila cauză a păcii și a progresului. Sintem în slujba partidului!

Cultura — bun al tuturor

Virgil Filimon

vicepreședinte al comitetului executiv
al statului popular regional-Bacău

În anii orînduirii noastre populare, Regiunea Bacău, asemenea celorlalte regiuni ale țării, a fost trezită la o viață nouă. Pretutindeni se văd semnele înnoirii, la Bicăz și Onești, la Roznov și Săvinești, s-au înălțat obiective industriale importante, care constituie o mîndrie nu numai pentru regiunea noastră, ci pentru întreaga țară.

O dată cu transformările economice adînci petrecute, s-au schimbat și oamenii. O dată cu cei din generațiile mai vechi, au crescut și s-au ridicat noi generații de cetățeni, educați în spiritul patriotismului socialist și internaționalismului proletar, în spiritul unei altitudinî noi față de muncă.

O contribuție de seamă la formarea chipului omului nou a adus-o grandioasa revoluție culturală desfășurată în țara noastră, sub conducerea înțeleaptă a partidului. Rod al acestei revoluții, conduse de către partid, analofetismul a fost complet lichidat, învîntămîntul și cultura devenind bunuri de preț pentru fiecare om al muncii.

Preocuparea pentru îmbunătățirea conștiinței a procesului instructiv-educativ se întindește cu grijă pentru asigurarea unei baze materiale corespunzătoare. Numai în ultimii 4 ani în regiunea noastră s-au construit peste 300 locuiri de școli. Anul trecut au fost acordate fiilor de muncitori și țărani muncii-

tori din regiune burse în valoare de 4.174.000 lei, iar prin aplicarea hotărîrilor Congresului al III-lea al P.M.R. privind gratuitatea manualelor pentru clasele I-VII s-au distribuit elevilor cărți în valoare de 3.096.000 lei.

O altă latură a revoluției culturale o constituie răspîndirea culturii sub cele mai variate forme în rîndurile maselor largi de oameni ai muncii. La Bicăz, Vaduri, Comănești, Zemeș, Lucăcești, Borzești etc. s-au construit cluburi noi unde se desfășoară o bogată activitate culturală. În satele regiunii există 922 de cîmine culturale, 111 biblioteci comunale și 500 de biblioteci satești, 130 de cinematografe. Mulți dintre analfabeții de altădată se numără printre cititorii frecvenți ai bibliotecilor, vizionează cu regularitate filmele, fac parte din formațiile de artiști amatori. Din rîndul echipelor artistice care au participat la diferitele faze ale celui de al 6-lea concurs al formațiilor artistice de amatori, ce se desfășoară în prezent și în regiunea noastră, fac parte circa 50 de mii de oameni ai muncii. La culturalizarea maselor contribuie și numeroasele instituții de artă care au luat ființă în anii regimului nostru: două teatre dramatice, un teatru de copii, o filarmonică de stat, mai multe orchestre populare, muzee, școli de artă.

Perspective minunate privind dezvoltarea învățămîntului și culturii se deschid și pentru viitor. În anii care urmează în Regiunea Bacău se vor construi, printre altele, 5 cinematografe, un teatru modern la Bacău, 4 case de cultură, 44 cîmine culturale, 400 locuri de școli, numeroase internate, cîmine de zi etc.

Toate aceste realizări vorbesc despre politica înțeleaptă a partidului nostru drag, căruia îi mulțumim cu recunoștință, despre grija pe care o acordă creșterii necontenite a bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii, despre drumul luminos pe care ne călăuzește.

Pentru înflorirea patriei

Octavian Lupșe

strungar la secția motor a uzinelor
de tractoare „Ernst Thälmann”-Brașov.

Eram cinci frați. Cînd în timpul regimului burghezo-moșieresc, am început să-mi dau seama despre greutățile vieții, am rămas orfan de tată căci chinuit și exploatat cum era, totă vremea a decedat de tîrî. N-am să uit niciodată acele zile în care mama a lărgit în toate părțile, muncind din greu, fără să reușească niciodată să sature cele 5 guri flămînde.

Anii se scurgeau cu greu. Prin 1937 am intrat ucenic pentru a-mi câștiga și eu o bucată de piine. Ca ucenic, iar după aceea ca muncitor, împreună cu alți colegi de ai mei, locuim la subsolul unei clădiri. Viața ne-o duceam cu greu, de pe o zi pe alta. Cu toate că munceam din răsputeri, nu-mi amintesc să fi avut vreodată vreun ban, sau să fi fost și eu îmbrăcat cum trebuie. Din cauza amenzilor și a cruntei exploatare, rămîneam totdeauna dator.

Ori de cîte ori îmi aduc aminte de acele zile și mă mizeria în care trăiau muncitorii, gîndul meu se îndreaptă spre partid. Căci partidul ne-a arătat cum ne să fim o viață demnă. Am astăzi o locuință frumoasă, în care duc împreună cu familia mea o viață liniștită. Nu mă mai opăsă grija zilei de mîine, iar în uzină muncim pentru noi, pentru înflorirea patriei, pentru binele poporului muncitor.

Pentru viața frumoasă pe care o duc, pentru frumoasele condiții de muncă și învățură, pentru fericirea copiilor noștri, mulțumesc, și în aceste zile, din inimă partidului. La locul meu de muncă voi depune toate străduințele pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție, pentru construirea socialismului în patria noastră.

Am căpătat demnitatea de om

Dominic Novak

muncitor, fruntaș în producție,
la secția pregătire, I.P.R.O.F.I.L.,
„23 August”-Tg. Mureș

Anul trecut a fost dăruită vechea clădire care se numea pe vremuri fabrică de mobilă „Székely și Rethi” din Tg. Mureș. În locul zidurilor dărăpănate de cărămidă și palantă, acum se înalță o uriașă hală de beton armat și sticlă, cu trei etaje — noua secție a I.P.R.O.F.I.L. „23 August” — o secție aneacă care va fi dată în funcțiune peste două luni, pe lîngă cele patru hale mari de fabricație construite în anii puterii populare.

Dacă ar mai fi fost lăsată, vechia magerișă ar fi ilustrat foarte concret pentru tinerii care n-au cunoscut acele vremuri, în ce condiții ne-au obligat capitaliștii să trudim pentru un salariu de mizerie și ce condiții minunate de muncă ne sint create acum în noua fabrică, luminoasă și aerisită, cu mașini și utilaje din ce în ce mai moderne, cu clubul nostru, creșă și cîminul de zi pentru copiii noștri, cantina, toate — absolut toate — construite din temelii în anii puterii populare, ca roade ale politicii Partidului Muncitoresc Român.

De cîte ori îmi vine în minte această comparație dintre „fabrica” din trecut a patronului și cea de acum, mă gîndesc cu profundă recunoștință la partidul nostru scump. Din salariul meu, trăiesc bine cu soția și băiatul meu, elev de școală medie, în casa construită din împrumutul acordat de stat.

Am cumpărat în ultimul timp mobilă nouă, avem fiecare cîte o bicicletă, frecventăm teatrul, cinematografele, mi-am organizat o bibliotecă personală de mai multe sute de volume.

„Grija” pentru ziua de mîine este: unde să mergem în concediul de odihnă? La Sovata sau la Eforie?

Îmi amintesc cum stăteam, înainte cu 20 de ani, la ghișeu casieriei patronului Rethi, tremurînd la sfîrșitul fiecărei săptămîni, ca nu cumva în plic, o dată cu puțînii bani, să nu găsesc și eu, ca zeci de alți tovarăși de trudă, bilețelul cu inscripția: lichidat-concediat.

Partidul a creat muncitorilor un trai incomparabil superior celui din trecut și e foarte mare lucru că muncitorul a căpătat o demnitate de om.

Un izvor viu de inspirație

Zeno Vancea

maestru emerit al artei din R.P.R.,
laureat al Premiului de Stat

Lupta plină de jertfe din trecut, conducerea înțeleaptă care a adus izbînda cauzei drepte a poporului nostru muncitor și realizările mărețe de azi în toate domeniile vieții, mă umple de neîmormîntă admirație față de partid și conducătorii săi.

Ca artist cetățean, însuflețit de ideea progresului, a fericirii oamenilor muncii, a păcii între popoarele lumii, salut cu bucurie cea de a 40-a aniversare a înființării Partidului Comunist din România.

În anii de la eliberare, creația mea a fost inspirată din viața cea nouă a țării noastre; marele eveniment al sărbătorii partidului își găsește expresia într-o cantată inspirată de minunata operă de construcție a altor noi și minunate clădiri, care transformă fața țării de la o zi la alta.

Partidul mi-a dat fericire

V. Răileanu

inginer la combinatul siderurgic
din Hunedoara

Eram mic și ca orice copil îmi făceam diverse planuri de viitor. Uneori îi spuneam mamei că vreau să ăjung „om mare”. Ea ofta și mă privea îndelung. Trăiam atunci în apropiere de Galați și viața noastră era plină de nevoi la o viață altor milioane de oameni simpli în timpul burghezo-moșierimii. Eu visam mama însă cunoștea adevărul. Dor vremurile s-au schimbat.

După eliberarea țării noastre am ajuns în orașul Hunedoara continuînd drumul pe care promisem ca să-mi găsesc un rost în viață. Aici am învățat cu singurătate la școala medie tehnică iar după absolvire am fost ajutat să merg la facultate. De cînd am sint inginer la fabrica de aglomerare a minereului de la combinatul siderurgic din Hunedoara și lucrez ca inginer principal tehnologic. Acesta e pe scurt, drumul străbătut de mine, drum pe care am mers de la mizerie și nevoi la realizarea visurilor din copilărie. E limpede că nu puteam să străbat această cale dacă nu era partidul. El mi-a luminat întotdeauna drumul și mi-a fost părinte. Partidul mi-a dat fericire. La fel ca mine spun mii de tineri care lucrează azi în Hunedoara, milioane de oameni din patria noastră. Timp de 40 de ani partidul a luptat ca să dea poporului bunăstare și fericire, pentru ca tot mai mulți tineri să poată azi învăța și tot mai mulți vîrstnici să trăiască o viață adevărată. Mă bucur că fac parte din tînăra

generație a zilelor noastre și sint mîndru că mi s-a încredințat sarcina să lucrez la marele combinat siderurgic din Hunedoara. Vreau ca să cinstim ziua partidului cu realizări cit mai frumose.

În luna martie, fabrica de aglomerare a minereului a realizat cei mai înalți indici de utilizare dar există garanția că acești indici vor fi depășiiți. De ziua aniversării partidului, mă angajez să dau tot ce am mai bun pentru cauza socialismului și păcii.

Năzuințe împlinite

Gavril Vădeanu

maistru la Atelierele C.F.R.,
„16 Februarie” Cluj

Bucuria lor era fără de margini. O citeam în privirile strălucitoare ale ochilor lor. În această zi, cartierul nostru și-a înmulțit numărul purtătorilor cravatei roșii cu încă o nouă promoție de pionieri: promoția „A 40-a aniversare a partidului”. Am adăugat această plăcută imagine la albumul cu sute de amintiri ce le port în gînd și tot cu acest prilej am răstăit din el, imaginari, cîteva file. Pe una din ele, îmi apare imaginea satului Minăstirea din Raionul Dej, unde pe vremea cînd aveam 8 ani a trebuit să-mi câștig singur existența muncind la grădina grăului Kornis. Revăd apoi pe cei 5 din 12 frați ai mei dindu-și sufletul — din cauza cumplitelor noastre sărăcii — înainte de a ajunge la vîrsta de 1 an. Urmează după aceea anii de tristă amintire a uceniciei de la școala căilor ferate. Războiul, lipsurile și peregîrinările dintr-un oraș în altul, în căutarea unui cîștig, îmi completează imaginea întunecată a vremii pe care pionierii cei priveci astăzi pe strada mea nu le-au cunoscut și nici nu le vor cunoaște vreodată.

Mai departe, revăd acea minunată zi de august, ziua eliberării de sub tirania fascistă, revăd a-cel neuitat 7 Noiembrie 1944, cînd Partidul m-a primit în rîndurile sale. Ascultînd cuvîntul partidului, am început să muncesc din ce în ce mai bine. Astăzi sint mîndru că toți frații mei sint oameni de nădejde, sint vrednici constructori ai socialismului. Fiica mea este studentă la Facultatea de matematici, și în cînd i se va împlini visul de a deveni profesoară. Adevărata viață de om pe care o trăiesc astăzi, o datoriez numai și numai înțeleptului nostru partid și de aceea, la cea de a 40-a aniversare, mă angajez să muncesc cu și mai mult spor în colectivul în care lucrez.

Cum nici nu visasem

Ion Irimescu

maestru emerit al artei din R.P.R.

Partidul nostru împlinește 40 de ani de la actul istoric al constituirii lui. 40 de ani de luptă înversunată, în care eroismul, spiritul de jertfă și abnegația au însoțit întotdeauna credința neșrămutată în victoria finală.

Și aceasta, ca o lege inevitabilă a istoriei, a venit și o dată cu ea și viața nouă și fericită în patria noastră. Tot ce avem astăzi, de tot ce ne bucurăm și pentru viitorul ce strălucește atît de viu și frumos înaintea noastră, partidului nostru drag i se datorește.

În toate domeniile de activitate, sub conducerea înțeleaptă a partidului, s-au înfăp-

șit lucruri mărețe și minunate, pe care nici nu le visam altădată.

Și arta plastică cunoaște în acești ani o dezvoltare nemaiîntîlnită pînă în prezent. Aceasta are acum un rol social important, fiind încadrată organic în ritmul vertiginos de dezvoltare și înnoire a societății noastre.

Partidul ne-a învățat că arta nu răspunde adevăratei ei meniri decît dacă își găsește sursele de inspirație în viața și năzuințele poporului și dacă prin felul ei de exprimare se adresează ca un mesaj nobil oamenilor.

Noi mulțumim partidului cu recunoștință pentru permanentul ajutor pe care ni-l dă în creația noastră, asigurîndu-l de întregul devotament în lupta nobilă de construcție a noii societăți.

Mulțumim din inimă partidului

Neagu Oprea

președintele gospodăriei agricole
colective „Petre Gheorghe”
din Satul-Nou, Raionul Medgidia.

Sintem de multe ori întrebați ce am realizat în anii de cînd noi cei din Satul-Nou muncim laolaltă la gospodăria agricolă colectivă. La această întrebare se poate răspunde ușor. Din ciobani și argali la boieri, am ajuns stăpîni pe viață și munca noastră. Mărturie sint multe: situația de acum a gospodăriei, înfățișarea satului, traiul de azi al oamenilor.

Am pornit la lucru puțîn — doar 36 de familii — și sintem acum tot satul. De la sărăcie am ajuns la veniturile care s-au ridicat anul trecut la 27 lei la ziua-muncă. Am ajuns azi să avem un sector zootehnic de peste 250 de vaci, 300 de porci, 1.700 de oi, 3.400 de păsări, față de cele cîteva animale de la început. Am ridicat în gospodărie peste 20 de noi construcții. Avem un fond de băz de mai bine de 2.300.000 lei. Satul a urmat și el această cale înfloritoare. În locul caselor dărăpănate, mai mult de jumătate din colectivități au construit case noi sau le-au refăcut pe cele vechi. Lumina electrică a pătruns în ultima locuință și din 203 familii, peste 190 au aparate de radio. Din contribuția tuturor, satul nostru s-a îmbogățit de cînd cu un frumos cîmin cultural și vom începe construcția unei școli de 7 ani. Cel mai mult s-a schimbat însă viața oamenilor, a colectivităților, care trăiesc acum mai bine de cît orînd.

Ca să ajungem aici am muncit fără îndoială cu toții. Fiecare nou succes, fiecare nou pas pe drumul bunăstării îl datorăm Partidului Muncitoresc Român.

Pentru viața nouă a lui Stase Trofin, a lui Ștefan Furtună, a lui Nicolae Roșca și a multor alora, frații săraci ai satului ajunși astăzi gospodari vrednici, pentru copiii colectivității Constantin, Mitu, ai lui Dumitru Șerbănescu, ai lui Alex. Tuțuianu, pentru copiii mei, elevi ai școlilor medii sau studenți la facultate, pentru tot ce am realizat și vom realiza de aici înainte, mulțumim din inimă și cu adîncă recunoștință partidului nostru drag, a cărui aniversare am întîmpinăm-o cu noi succese în muncă.

În semn de mulțumire

Aurora Marica

miezuitoare la Uzina metalurgică
„7 Noiembrie” Craiova

Tovarășii de muncă mai vîrstnici ne povestesc adesea, nouă, celor tineri, cit de greu au învățat meserie în anii regimului burghezo-moșieresc. N-am să redau în aceste rînduri amintirile lor, ci voi scrie despre condiții în care am învățat eu la școala profesională a uzinei, condiții care nici nu suferă comparație cu cele existente sub regimurile burghezo-moșieresti.

În primul rînd, totul mi-a fost pus la îndemînă gratuit: de la îmbrăcăminte pînă la cărți, masă și cazare. La școală, n-am plătit nici o taxă. După absolvire, am fost repartizată la uzina în care lucrez de 4 ani.

Acum conduc o echipă de miezuitoare și împreună cu tovarășele mele de muncă Alexandra Iota, Cristina Ghiță, Ivan Gheorghita, Iuliana Szabo și altele, am realizat planul pe luna aprilie cu o săptămînă mai devreme, confecționînd numai miezuri de bună calitate. Ne vom strădui și de acum înainte să obținem realizări cit mai bune, să contribuim și noi la sporirea producției de mașini agricole, la îmbunătățirea calității lor, în semn de mulțumire pentru minunatele condiții de învățură și muncă pe care ni le-a asigurat partidul nostru iubit.

Înfăptuiri cu care ne mîndrim

Ion Grecu

muncitor forestier, deputat în
circumscripția regională nr. 3 Oltenia.

Pe vremea regimului burghezo-moșieresc, muncitorii forestieri aveau drept așternut frunzele căzute din copaci, iar drept acoperiș cerul. Nimeni nu se îngrijea de adăpostul și de masa lui. Alta e viața celor ce muncesc la pădure în condițiile create de regimul democrat-popular. Lucrez, împreună

cu brigada mea, în parchetul Capra din muntele Motrul Sec.

În pădure munca s-a ușurat. Locul fierăstrăului de mină l-au luat fierăstraiele electrice. Funicularele ușurează și ele munca lucrătorilor de la pădure, ca să nu mai vorbim de linia forestieră Cerna-Jiu, care transportă buștenii pînă la fabricile cele noi ale complexului de industrializare de la Tg. Jiu.

Cu șapte ani în urmă, muncitorii forestieri și ceilalți cetățeni din comunele apropiate m-au ales deputat în statul popular al regiunii. În trecutul de tristă amintire, oameni de seama mea, cu palmele bătătorite de muncă, nu aveau dreptul să fie aleși în conducerea treburilor statului.

În satele de sub munte s-au înfăptuit multe lucruri frumoase, sub conducerea înțeleaptă a partidului. Muncitorii forestieri își au dispensarul și clubul lor, la Glogova a luat ființă o fabrică de cărămidă, la Târnița o moară cu valțuri. În comuna Baia de Aramă, reședința raionului nostru, s-a înființat o școală medie de cultură generală, căreia i se construiește un local nou și o școală de pomicultură. Cetățenii din Ponoare au construit două școli de patru ani la Ludu și Baluța, iar acum se pregătesc pentru construcția unei școli de 8 ani în centrul comunei. O școală nouă s-a construit și în satul Tîrleşti, iar la Măreștii a luat ființă o școală de șapte ani.

Toate acestea sint înfăptuiri frumoase de care ne mîndrim cu toții. Iar cea mai mare cucerire este faptul că în țara noastră o fost lichidată pentru totdeauna exploatarea omului de către om, că munca noastră ne slujește nouă, celor ce muncim.

Eu și alături de mine toți cetățenii din circumscripția mea, mulțumim partidului pentru grija părintească pe ne poartă, asigurîndu-l că vom pune tot sufletul pentru a realiza noi înfăptuiri.

Pentru generația de mîine

Gall Denes

directorul școlii medii nr. 7,
„Brassai Samuel” Tg. Mureș

Partidul, a cărui aniversare o sărbătorim, mi-a deschis calea spre lumină. Din flu de țărăn sărac, muncitor necalificat, învățînd cu sete caracteristică omului care a gustat exploatarea, am ajuns învățător, iar mai pe urmă, continuîndu-mi studiile, profesor de școală medie. Nu mult după aceasta, am avut prilejul să trăiesc clipa cea mai însemnată din viața mea, aceea de a deveni membru de partid.

Azi, datorită încrederii acordate de partid, în calitate de director de școală medie, îndeplinesc o muncă de răspundere: educarea tinerii generații în spiritul patriotismului socialist. Mă străduiesc ca, din toate puterile mele, să servesc această înaltă sarcină, fiind conștient de scopurile mărețe, de viitorul luminos pentru care educăm cetățenii de mîine.

Lupta glorioasă de patru decenii dusă de Partidul Comunist din România mă îndeamnă să muncesc cu și mai multă rîvnă, să-mi dedic toată viața mea pentru realizarea marilor sarcini trasate de partid în formarea tineretului nou, constructor al societății comuniste.

Recunoștință fierbinte

Dumitru Cioșan

ajutor maistru I-a, fabrica
„Teșătura”-Iasi

Recent, am avut nespusa fericire de a trăi două evenimente deosebite din viața mea. Unul se referă la faptul că direcția întreprinderii mi-a încredințat funcția de ajutor maistru I-a în secția 24 din sectorul de țesătorie.

Sarcina încredințată a constituit pentru mine un puternic imbold de a împlini așa cum se cuvine cea de a 40-a aniversare a partidului nostru. Astfel, în cursul lunii aprilie secția pe care o conduc a realizat peste prevederile planului 1.300 m. țesături, iar întreaga producție din această lună — aproximativ 52.000 m. țesături — a fost numai de calitate I, fără defect.

Al doilea fapt însemnat pentru mine a fost atunci cînd în buclurile noi construite lîngă întreprinderea noastră mi s-a pus la dispoziție un apartament. Locuința pe care o ocup acum, compusă din trei camere luminoase și spațioase, bucătărie, baie, ne dă posibilitate mie, soției mele, muncitoare țesătoare și ea, precum și celor doi copii săi să trăim în condiții minunate.

Sărbătorind împlinirea a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist, îmi îndrept gîndul meu de dragoste și recunoștință fierbinte către partidul care a luptat dintotdeauna pentru bunăstare și fericirea poporului. Cu acest prilej, făgăduiesc să folosesc toată capacitatea mea de lucru, toată priceperea mea profesională, spre a da zilnic un volum sporit de țesături de cea mai bună calitate, aducînd astfel pătărică mea de contribuție la înfăptuirea sarcinilor trasate de cel de al III-lea Congres al Partidului.

Sub steagul partidului

Ion Niculi

Președintele consiliului regional Iași
al A.R.L.U.S.

În anii de la începutul acestui veac, și mai apoi în perioada primului război mondial, am cunoscut, la fel ca și toți oamenii muncii, starea de crîncină înăpolere a țării, salariile mizere, condițiile de muncă neomenești. Participînd în acei ani la activitatea sindicală, la diferite acțiuni de luptă ale muncitorilor, mulți dintre noi și-au putut da seama că vechiul partid socialist nu răspundea năzuințelor maselor, în fruntea lui predominînd elementele oportuniste, apărătoare ale intereselor exploatare, elemente care au trădat luptele muncitorești, au trădat greva generală din 1920.

Luptele de atunci, razele puternice ale Marelui Octombrie, au întărit în conștiința elementelor înalte din partidul socialist ideea necesității de a se crea un partid revoluționar al clasei muncitoare, un partid înarmat cu învățătura marxism-leninismului. Acesta a fost Partidul Comunist din România, creat la Congresul de acum 40 de ani de la București.

Lupta împotriva exploatare, pentru libertatea și fericirea poporului, a fost călăuzită de partid din momentul înființării sale. În luptele purtate în condiții grele, în cursul celor două decenii cît partidul a fost ținut în ilegalitate, apoi în anii luminoși de după eliberare, partidul a fost și este prezent pretutindeni, alături de înima poporului ca un creier luminat care ne călăuzește spre deplină victorie a socialismului, spre culmile bunăstării și fericirii. La vîrstă mea, de peste 7 decenii împlinite, sînt mîndru de a face parte din rândurile partidului, sînt mîndru de a fi ajuns să văd cu ochii împlinirea năzuințelor acumpe pentru care au luptat eroic cel mai bun fi al poporului nostru.

Amintirea luptei eroice

Mihail Macavel

În casa din str. Grădina cu cai nr. 3, astăzi Pomplu Etlade nr. 9, a avut loc în luna iulie 1922, conferința de partid care a pregătît Congresul al II-lea al Partidului Comunist din România.

Partidul Comunist din România se înființase cu un an înainte, la 8 Mai 1921. Acum clasa muncitoare avea propriul ei partid marxist-leninist, care organiza pe muncitorii cel mai înalt în lupta pentru răsturnarea regimului burghez-moșieresc și însușirea puterii populare.

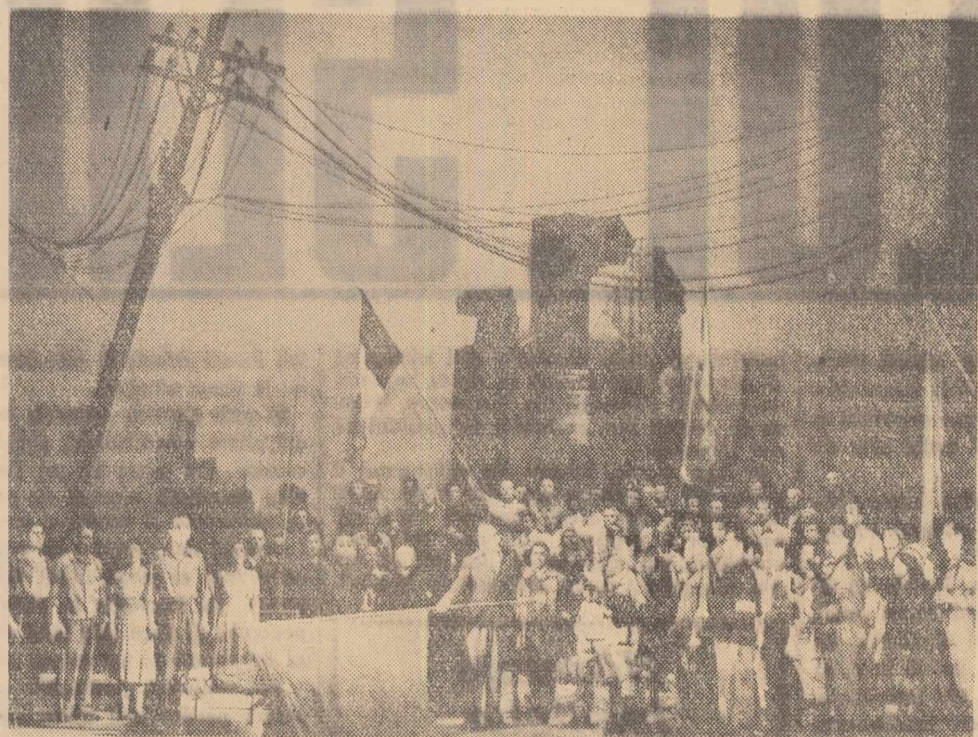
Conferința care s-a ținut în iulie 1922, a avut așadar un caracter pregătitor în vederea organizării Congresului al II-lea al Partidului Comunist din România. La această conferință, care a durat două zile, au participat vreo 70 de tovarăși printre care și un reprezentant al Internaționalei Comuniste. Pe baza hotărîrilor luate la conferință, a putut avea loc în luna octombrie a aceluiași an la Ploiești, Congresul al II-lea al Partidului Comunist din România. Acest congres a dezbătut probleme deosebit de importante pentru clasa muncitoare, analizînd situația economică și politică a țării, chestiunea sindicală, națională, agrară. Totodată a fost aleasă conducerea partidului și s-a votat statutul provizoriu.

Astăzi, cînd sîrbătorim 40 de ani de la înființarea partidului, clasa muncitoare este clasa conducătoare în țara noastră și sînt apuse pentru todeauna vremurile cînd comunistii — fiii cei mai credincioși ai poporului — trebuiau să se adune pentru a se sfătui în case conspirative, în adăncă ilegalitate, cu riscul libertății și chiar al vieții lor.

Studierea trecutului eroic de luptă al clasei muncitoare și al partidului nostru are un mare rol educativ pentru toți oamenii muncii din țară, pentru generația tînără. Cunoașterea istoriei partidului nostru înarmăzînd alături clasa muncitoare cît și pe toți patrioții în luptă pentru apărarea și dezvoltarea regimului democrat popular, a cuceririlor partidului nostru obținute după anii grei de lupte și jertfe.

Pășind mai departe pe drumul luptei pentru desăvîrșirea construcției socialiste, să nu uităm pe cei care în anii cei grei ai ilegalității, au luptat cu abnegație, jertfindu-și chiar viața uneori pentru pace, pentru socialism și fericirea poporului.

Premiere



În clișeu: Scenă din actul IV al operei „Fata cu garoafe” a cărei premieră a avut loc aseară la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

În ultimele luni, teatrele dramatice și muzicale, Filarmoniile și ansamblurile artistice au depus o activitate febrilă întru împlinirea marelui sîrbător al întregului popor — aniversarea a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România. Și iată, că în aceste zile, roadele acestei activități au început să se arate, sub chipul unor noi și valoroase spectacole, ale căror premiere au avut toate loc sub semnul dragostei pe care oamenii de artă din țara noastră o poartă Partidului.

Seară de seară în întreaga țară s-au prezentat noi premiere cu piese originale contemporane, cu opere, prime audii de simfonii, poeme simfonice și cîntece de masă, noi spectacole ale ansamblurilor. N-a fost colectiv artistic pe tot întinsul patriei care să nu-și închine munca din ultima vreme partidului, care să nu tindă să creeze mai

mult, măt bine, mai valoros, 38 de teatre dramatice avem în țară, 38 de premiere au avut loc în ultimele săptămîni și toate cu piese care glorifică lupta partidului pentru fericirea poporului sau marile realizări obținute de acesta sub conducerea Partidului. La acestea s-au adăugat și se adaugă zi de zi noi lucrări muzicale, noi opere, noi cîntece, noi poeme.

Printre acestea se află și cea mai nouă operă a compozitorului Gheorghe Dumitrescu, pe un libret de Nicolae Tăutu, „Fata cu garoafe”, care prezintă un aspect din lupta ilegală a comunistilor precum și poemul dramatic „Primăvara” de Aurel Mihale, oglindind luptele din primăvara anului 1945 împotriva reacțiunii, pentru un guvern democratic, pentru sprijinirea frontului antihitlerist, pentru reforma agrară.



În clișeu: Scenă din poemul dramatic „Primăvara” pe scena Teatrului „C. Nottara”.

CONDUCEREA DE CĂTRE PARTID, CHEZĂȘIA SUCCESELOR NOASTRE

pe măsură ce înaintăm în construcția socialistă, este o lege obiectivă, generată de faptul că dezvoltarea societății socialiste are loc ca rezultat al creației conștiente a maselor de oameni ai muncii în frunte cu clasa muncitoare. „Pe măsura înaintării pe calea socialismului, rolul conducător al partidului în viața socială crește tot mai mult, deoarece sarcinile construcției socialiste cer unitatea de voință și acțiune a întregului popor, profunda cunoaștere a legilor de dezvoltare a societății, o clară perspectivă istorică” — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul la Congresul al III-lea al P.M.R.

În procesul desăvîrșirii construcției socialiste, al dezvoltării bazelor sale tehnico-materiale, al înfăptuirii democrației socialiste, activitatea masei devine tot mai intensă, capătă o amploare din ce în ce mai mare. Sub conducerea partidului, organizațiile cele mai largi ale maselor de oameni ai muncii desfășoară o activitate tot mai bogată pe linia atragerii tot mai active și multilaterale a celor ce muncesc la viața politică și obștească, la construcția socialistă. Importanța hotărîrii de partid și de stat au căpătat formă definitivă numai după ce au fost larg dezbătute de către oamenii muncii. Așa au fost, de exemplu, consultările largă a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor în legătură cu introducerea sistemului imbușărit de salarizare și normare a muncii, consfătuirile lucrătorilor și țărănilor muncitori din agricultură, dezbaterile de către oamenii muncii din întreaga țară a proiectului de directive pentru planul economic pe anii 1960—1965 etc.

La lucrările pregătitoare pentru elaborarea proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R., desfășurate sub îndrumarea nemijlocită a conducerei de partid și de stat,

au participat, în afara activiștilor de partid, de stat și din economie, mai mult de 20.000 de specialiști, ingineri, oameni de știință, frunțiși în producție din industrie și agricultură. Peste 4.850.000 de oameni ai muncii au luat parte la dezbaterile proiectului; circa 285.000 de oameni au luat cuvîntul și s-au făcut peste 65.000 de propuneri. Folosind înțelepciunea colectivă a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și a celorlalte categorii de oameni ai muncii, valorificînd zecile de mii de inițiative acestora, planurile economice reprezentînd o expresie gîritoare a participării active a maselor muncitoare la conducerea vieții economice, la stabilirea liniilor ei de dezvoltare, la gospodărirea bunurilor aparținînd poporului.

Statul democrat-popular constituie un instrument important prin care milioanele de muncitori, țărani și intelectuali sînt antrenati în creația istorică conștientă. Statul, prin activitatea sa, accelerează desfășurarea proceselor în cele mai diferite sfere ale sfîrșirii orînduirii socialiste, de la dezvoltarea forțelor de producție și consolidarea relațiilor de producție socialiste pînă la formarea conștiinței socialiste a oamenilor.

Avînd în vedere rolul deosebit al statului democrat-popular în construcția socialistă, Partidul Muncitoresc Român se ocupă cu atenție de îmbunătățirea continuă a activității organelor și aparatului de stat, în vederea lichidării oricăror manifestări de burocratism, a apropiării lor de mase și a atragerii maselor largi de oameni ai muncii la conducerea treburilor de stat și economice.

În sfaturile populare organe locale ale puterii de stat, cele mai largi organizații de masă ale oamenilor muncii, au fost aleși peste 140.000 de deputați. Pe măsura dezvoltării economice, naționale, crește rolul sfaturilor în antrenarea ma-

selor la conducerea treburilor obștești, se extinde sfera lor de activitate, ele administrează fonduri bănești importante, au în subordonare directă industria locală, rețeaua comercială, gospodăria comunală, organizațiile de construcții, fondul de stat de produse agricole, electrificarea rurală și alte sectoare importante ale activității economice și social-culturale.

Participarea nemijlocită a maselor largi la conducerea treburilor obștești se realizează prin numeroase forme organizatorice: date de seamă periodice ale deputaților în fața alegătorilor, comisii permanente avînd în jurul lor un activ larg de cetățeni, comitete de stradă care cuprind peste 300.000 de oameni ai muncii etc.

Proape 2.800.000 de muncitori și funcționari grupează sindicatele conduse de partid, participînd nemijlocit la dezbaterile și definirea planurilor de dezvoltare a economiei naționale.

A sporit rolul consfătuirilor de producție în alcătuirea și realizarea planului de producție, s-au lărgit drepturile organelor sindicale în încheierea contractelor colective. Asupra unităților comerțului de stat a unităților sanitare s-a organizat controlul obștești, care și desăvîrșesc activitatea sub îndrumarea sindcatelor și au apărîndu-le comitetelor executive ale sfaturilor populare. O însemnată tot mai mare capătă judecata opiniei publice, a colectivității, formele obștești de influențare a celor ce înalcă normele vieții sociale, de combatere a manifestărilor elementelor înăpolite. Activitatea asocierilor populare, a consiliilor de judecată din întreprinderi și instituții, a comisiilor de soluționare a litigiilor de mîncă, a comisiilor de împăcînire, a grupelor de sprijinire a mîinii, scrisorile cetățenilor adresate organelor de partid și de stat, constituie manifestări grațioase ale rolului crescînd al oamenilor muncii în lupta

VOICANII

În preajma lacului Tei, nu cred să se afle cineva care să nu fi auzit de familia de treisprezece persoane a „tramvaiștilor” Pandele Voican și de mama eroină Aurelia Voican. „Voicanii cu umplut cartierul”, spune tatăl elipind sugubăt din ochii albaștri ca floarea lăbului.

Între-adevăr, din neamul Voicanilor a crescut în acest cartier cu nume dedicat, un viguros arbore genealogic.

Poate că odată, vreunul din ei va încerca să alcătuiască monografia Voicanilor sau cel puțin să-i reconstruiască, din crîmpile de viață, trecutul.

Cînd am stat de vorbă mai deunăzi cu soții Voican privind cele câteva fotografii de familie, mi-am adus aminte de un bun obicei al cineștilor documentariști, acela de a fixa pe peliculă oameni, locuri și evenimente cu care peste cîteva decenii nu ne vom mai întîlni. Mă gîndeam cît de instructiv ar fi fost cîteva fotografii care să înfățișeze de la început momentele de viață prin care a trecut această familie, una din nenumăratele familii cu care ne întîlnim în fiecare zi.

Începutul acestui album ar fi trebuit să-l facă, în cazul nostru, o fotografie care să înfățișeze puil de oltăean din Vîlcea, pe care lipsurile și neacuzurile l-au mînat de acasă spre București „să-și caute norocul”, acum 47 de ani... Răsfoind albumul mai departe, am găsi alte imagini înfățișîndu-l pe Pandele Voican ajutor de vizitii la tramvaiul cu cai („schimbam caii la Luterană, Arsenal și Iclul Sînci”), apoi vizitii, apoi vîntan pe tramvaiul electric în anul 1928... În imaginea unei hore de prin părțile Tirgovștei l-am recunoscut apoi pe Pandele și pe aceea care avea să-i devină soție („Pandela venise la noi la Ludești pentru altă fată — povestește mama; m-a întîlnit pe mine, ne-am plăcut și ne-am luat”). Dar, o asemenea fotografie veselă și festivă ar fi putut singura în prima parte a albumului...

Întorcîndu-mă, am fi văzut o casă care mai există și în zilele noastre în strada Teiului Doamnei la nr. 116, casă în care s-au născut și au trăit fetele și cei mai ai vîntanului. Am putea să vă descriem detaliat casa Voicanilor din timpul cînd tramvaiele ca și fabricile, ca și moșile din Bărgan, ca și sondele și minele, aparțineau lietei nesătule de exploatare, dar un singur omînuț ne scutește de orice descriere: „lăcuința” se compunea din una cameră în care trăiau șapte persoane!

Peste aceste fotografii care puteau fi făcute acum douăzeci de ani, oaspetele venit în mușafirie la Voican, n-ar mai simți dorința să mai revină, adîmînd cazul că un asemenea album ar exista între-adevăr.

Apropiindu-ne de zilele noastre, brînd să se îmulțescă și „documentele” în imagini care ar putea sluji, pentru reconstituirea istoriei de astăzi a familiei. Odiñoară, nimeni nu s-ar fi gîndit să fixeze într-o fotografie o împrejurare tristă din viață; traiul din zilele noastre oferă nenumărate prilejuri vrednice de ținut minte spre care gîndul, revenind peste ani nu se va mai cutremura ca odinioară.

„Această fotografie — ne spune gazda — este cea dintîi pe care am făcut-o la casa nouă, după ce am primit apartamentul. Aici sîntem la numărul Nicolinel, s-a măritat cu un ofiter — dincoace la nunta loanei. După cum vedeți, cu cît ne apropiem de prezent, crește și numărul Voicanilor din fotografie, zîmbește mama eroină”.

Între-adevăr, așa este. Pe ultima fotografie care înfățișează întreaga familie se văd peste douăzeci de persoane. „Să fi venit luni sau marți, de sîrbători, ați fi putut sta de vorbă și cu copiii — imi spune Pandele Voican... Am în familie trei muncitori, dacă îl socotim și pe Ștefan care e ucenic la „23 August”. Ceilalți doi sînt un strungar și un lăcătuș; mai am un ofiter, un actor, trei fete măritate la casa lor și trei elevi de școală. Despre fiecare ați putea scrie ceva. De pildă, Gheorghe, cel mai mare, a primit casă săptămîna trecută...”

Totul nu cunoaște adresa cea nouă a lui Gheorghe. „Tu nu știi Cornele pe ce stradă s-a mutat nenea „Gheorghe”, îl întreabă Pandele Voican pe unul din mezinii, elev în clasă a V-a.

— N-are adresă, răspunde informat Cornel. Este o stradă nouă lîngă stadionul „23 August”. Casă nouă pe stradă nouă, în cartier nou, suride bălăndrului...

Ochii albaștri ai „tramvaiștilor” stăruie o clipă pe chipul copilului, bronzat de soarele primăverii.

— Eram de vîrstă lui Cornel cînd am dat piept cu viața...

Cînd ai intrat ajutor de vizitii la tramvaiul cu cai, se însuflește bălăndrului...

— Da... Uneori mi se pare că copiii aștia mai mîi... imi spune gînditor Voican — îmi împlînesc de altădată, pe care le aud de la noi drept poveste. Eu le cam dau dreptate... Ei nu mai știu ce-i nevoia... Și bine că nu știu...

— Totuși, nu-l ușor să crești unsprezece copii...

— Nu zic ba, dar grîile pe care le

am ori le-am avut, n-au ajuns niciodată să mă copleșească.

Altfelcîtu, unui muncitor ca mine M era neîncîpîtor mai anevoie să fie tatăl unei familii de două suflete, dar mi-le de treisprezece. Astăzi, nu-mi vine greu fiindcă peste familia mea și peste toate familiile de oameni muncitori stă de veghe încă un părinte: partidul...

Am continuat să privim moldăru de poze care înfățișau întreaga familie, apoi Aurelia Voican m-a arătat cîteva fotografii făcute intr-într-unul mai la urmă: „Aici stau eu după ce am primit titlul de mamă eroină; dincoace tot eu în delegația care a fost în Finlanda acum cîțiva ani la Congresul Mondial al Păcii”.

„Nu mai avem fotografii, imi spune, parcă cîndu-nu și scuze, mama eroină, decît ceea ce mai se vede prin casă”.

„N-am priceput prea bine dacă se referea la pozele înrămote de pe pereți sau la rînduiala din casă.

Cred însă că se gîndise la acest de pe urmă înțeles. Ceea ce vedeam în casă, mobila confortabilă, radioul, televizorul, cărțile, nu erau decît dovezi ale schimbărilor petrecute în viața Voicanilor, al aceluia drum care capătă simbolice dimensiunea distanțelor străbătute de Pandele Voican în treizeci și trei de ani la marea tramvaiului: drumul de la cloacăba din strada Teiului Doamnei (faptul sufletele intr-o încăpere I) pînă la apartamentul din bulevardul de pe marginea lacului, drumul din mahalaua sordidă a orașului burghez, în cartierul Capitalei socialiste.

BORIS BUZILA

În noile săli ale Muzeului de artă

Începînd de ieri, un nou așezat la intrarea în Muzeul de Artă al Republicii semnalează trecătorilor două noi expoziții de artă plastică: Retrospectiva de grafică militantă și Expoziția de portrete.

Primi vizitatori prezentei la dublul oaspet de ieri au fost părinții unei manifestări careia împingurarea și locul în care se deschideau expozițiile precum și publicul care umpluse sălile, îl dădeau un caracter de trei ori sîrbătorește.

Cele două expoziții s-au deschis în cîntec anti-censurii partidului, a marilei evenimente pe care îl cinstește întregul nostru popor muncitor. Prin lucrările prezente, mai cu seamă în domeniul grafic, este înfățișată aici una din laturile cele mai reprezentative ale artei militante, ale artei care în anii regimului burghez-moșieresc a slujit cauza libertății poporului. Odată cu aceasta, expozițiile des-

chidare, în sala se aflau numeroși oameni pe care peste câteva clipe aveam să-i recunoaștem în pinzele și sculpturile expoziției. Erau harnicii și devotați constructori ai celei noi, iubitori ai operei de artă al căror erol au devenit ei înșiși.

În vîntușul acestor expoziții, vizitatorii au văzut ieri următoarea scenă: profunzimea semnificativă, strălucirea, reflecția și ale din plin îndrumarea înfăptuirea și locul în care se deschideau expozițiile precum și publicul care umpluse sălile, îl dădeau un caracter de trei ori sîrbătorește.

Două expoziții de artă plastică

manifestări o notă cu totul semnificativă, strălucirea, reflecția și ale din plin îndrumarea înfăptuirea și locul în care se deschideau expozițiile precum și publicul care umpluse sălile, îl dădeau un caracter de trei ori sîrbătorește.

În sfîrșit, al treilea aspect care nu a scăpat vizitatorului, este locul în care se află aceste expoziții. Muzeul de artă s-a înnoțit cu alți de expoziție, amenajate în ultimul timp, care creează iubitorilor de artă condiții optime de vizionare și apreciere a pinzelor și sculpturilor expuse.

V. BALTAG



Ofțelul frunză de la uzinele „23 August”, Tudorică Marin, deputat în Marea Adunare Națională, în fața portretului său. Alături, pictorul Paul Atanasiu, creatorul portretului.

Foto: MIHAI POPESCU

Expoziții și spectacole festive

● Cu ocazia aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România, Muzeul de artă din Craiova a deschis la uzina „Electropreter” o expoziție de reproduceri și fotografii după cele mai reprezentative lucrări de pictură și sculptură din arta noastră plastică contemporană.

● La cluburile și culturile roșii, în școli și la căminele culturale, în întreprinderi și instituțiile din Regiunea Dobrogea au fost difuzate 600 de expoziții volante cu tema: „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România”.

● Expozițiile sînt cercetate cu un deosebit interes de mii de oameni ai muncii.

● În cîntecul celei de a 40-a aniversări a partidului nostru, colectivul filarmonicii

de stat „Banatul” din Timișoara, a prezentat în sala „Maxim Gorki”, un concert simfonic festiv, dirijat de Mircea Popa, artist emerit. În program: „Simfonia primăverii” de Marțian Negrea, „Concertul pentru vioară și orchestră în re major” de P. I. Ceaikovski și „Poemul Lenin” pentru cor și orchestră, de I. Totan. Solista concertului a fost violonista sovietică Roza Fain, laureată a concursului internațional Wieniawski.

● Vineri 5 mai, formațiile de pianouri ale Ansamblului Secuiesc de Stat de cîntec și dansuri au prezentat un program de gală închinat celei de a 40-a aniversări a partidului, intitulat „Mulțumim din inimă Partidului”.

I. DAIANU

Actualitatea INTERNATIONALĂ

Manifestări peste hotare consacrate celei de a 40-a aniversări a înființării Partidului Comunist din România

Zilele acestea, în capitalele mai multor țări socialiste au avut loc manifestări consacrate celei de a 40-a aniversări a înființării Partidului Comunist din România.

Cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a Partidului, ambasadorul R. P. Romine la Moscova a convocat la 6 mai o conferință de presă pentru ziariști sovietici. La conferința de presă au luat parte reprezentanți ai organelor centrale de presă, precum și corespondenți ai ziarelor republicane.

De asemenea șefii reprezentanților diplomatici ale R. P. Romine la Sofia, Berlin și Budapesta au ținut con-

ferințe de presă, în cadrul cărora au vorbit despre drumul glorios de luptă pe care l-a parcurs partidul nostru în cei 40 de ani de existență.

La Ambasada română din Phenian a avut loc o gală de filme românești consacrată celei de-a 40-a aniversări a înființării Partidului Comunist din România. De asemenea, la Ambasada R. P. Romine din Praga a fost oferită o gală de filme și un cocteil.

La Sofia s-a deschis expoziția de fotografii „40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din România”, organizată de Comitetul Orașenească Sofia al P.C.B.

(Agerpres)

COMUNICATUL MINISTRILOR DE EXTERNE

AI UNOR ȚĂRI AFRICANE

CAIRO 6 (Agerpres). — Ministrii Afacerilor Externe ai țărilor africane participante la conferința de la Casablanca (R.A.U., Maroc, Ghana, Guinea, Mali și Guvernul Provizoriu al Republicii Algeria), întruniți la Cairo, au dat publicității la 5 mai un comunicat în care se arată că întrunirea a fost consacrată examinării recomandărilor conferinței expertilor ținute la Accra în vederea aplicării hotărârilor cuprinse în Carta Africană adoptată la Casablanca.

Ministrii de Externe, se spune în comunicat, au pus la punct și aprobat textul statutului și au luat măsuri care să permită diverselor organisme prevăzute de Carta Africană să intre în funcțiune cât mai repede posibil. În comunicat se subliniază că participarea la întrunire „au hotărât să-și sporească eforturile pentru apărarea independenței, integrității și unității naționale a Republicii Congo prezidată de Antoine Gizenga”. Ei au exprimat, de asemenea, sprijinul necondiționat pentru lupta poporului algerian și au reafirmat sprijinul acordat poezilor care luptă pentru eliberarea lor națională în diferite părți ale Africii, în special în Angola.

Participanții la întrunire au dezbatut de asemenea, problema dezarmării și încetării experiențelor nucleare constatând identitatea lor de

vederi. Participanții au reafirmat necesitatea păstrării independenței, integrității și neutralității Laosului. Ministrii de Externe participanți la întrunirea de la Cairo au condamnat intervenția străină împotriva Cubei și și-au exprimat admirația față de poporul cuban.

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam

HANOI 6 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație cu privire la convocarea Conferinței internaționale pentru Laos în care se arată că guvernul Republicii Democratice Vietnam salută primele contacte stabilite între părțile interesate pentru discutarea condițiilor încetării focului în Laos și își exprimă speranța că ele vor duce la rezultatele pozitive pe care le dorește poporul Laosului și toate popoarele din sud-estul Asiei.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Democratice Vietnam își exprimă regretul în legătură cu faptul că în momentul când situația din Laos a început să capete un curs pozitiv regele Laosului a făcut o declarație care a avut o influență asupra participării Regatului Cambodgiei la conferința internațională pentru Laos.

După cum se știe prințul Norodom Sihanuk, șeful Regatului Cambodgiei, a avut o inițiativă nobilă, propunând convocarea Conferinței internaționale pentru Laos cu participarea a 14 state.

Convorbirea lui Osvaldo Dorticos cu un grup de ziariști

HAVANA 6 (Agerpres). — Agenția PRENSA LATINA anunță că la 5 mai președintele Cubei, Osvaldo Dorticos, a avut o convorbire cu un grup de ziariști occidentali în cursul căreia au fost trecute în revistă diferitele aspecte ale desfășurării invaziei mercenarilor împotriva

Cubei, pregătită de Statele Unite. La convorbire au luat parte reprezentanții postului de radio BRITISH BROADCASTING CORPORATION, al ziarului englez „OBSERVER”, săptăminalului francez „L'EXPRESS” și al revistei mexicane „NOVEDADES” și „MEXICO EN LA CULTURA”.

Nave americane încalcă apele teritoriale ale Cubei

HAVANA 6 (Agerpres). — Guvernul Statelor Unite continuă acțiunile provocatoare împotriva Cubei. Potrivit relatărilor ziarului „Revolucion”, nave de război americane au pătruns în ultimele zile în mai multe rinduri în apele teritoriale cubane „în scopul evident de a provoca incident”, Agenția Prensa Latina transmite

de asemenea că în noaptea de 4 spre 5 mai, mai multe nave de război ale marinei S.U.A. s-au apropiat de litoralul cuban în regiunea Baracoa și au luminat cu reflectoarele pozițiile ocupate de unitățile miliției populare. Agenția subliniază că membrii poliției populare nu au răspuns acestor provocări dar au fost gata să respingă orice atac.

La Alger și Oran situația rămâne încordată

PARIS 6 (Agerpres). — Generalul Andre Zeller, unul din conducătorii rebeliunii militar-fasciste din Alger, s-a predat sâmbătă dimineața autori-

țităților. El a fost transportat cu un avion special la Paris pentru a fi încarcerat la închisoarea Sante unde este deținut și generalul Challe. Cit privește ceilalți doi generali — Salan și Jouxhaux — agenția FRANCE PRESSE presupune că s-ar afla în colonia spaniolă Rio de Oro.

La Alger și Oran situația continuă să rămână încordată. Elementele ultracoloniștiste au dat foc localului Operei din Alger. Numai datorită intervenției susținute a unităților de pompieri focul a putut fi localizat. În urma atentatelor ultracoloniștilor, în cursul serii de vineri au fost ucise două persoane — una la Alger și alta la Oran.

Dezvăluirile ziarului „Afrique Action”

PARIS 6 (Agerpres). — Pe zi ce trece noi martirii atestă amestecul Statelor Unite în pucul fascist de la

Alger. Ziarul „LIBERATION” relințind o știre a corespondentului din New York al ziarului „AFRIQUE ACTION”, scrie: „La 12 aprilie la Madrid a avut loc o întrunire importantă la care au asistat trei agenți americani din Agenția centrală de investigații, un spaniol, doi vest-germani, iar de cealaltă parte doi coloniști și un general francez”.

„După părerea unor conducători americani”, scrie ziarul, „politica algeriană a lui de Gaulle aduce prejudicii cauzei occidentale”. „Un regim de extremă dreaptă care ar susține politica atlantică a Statelor Unite ar fi mai avantajos”. „Iată pentru ce, scrie ziarul „AFRIQUE ACTION”, unele servicii de informații americane, în deosebi C.I.A., au menținut strânse legături cu generalii și coloniștii cunoscuți pentru opoziția lor violentă față de politica algeriană a guvernului. La Madrid, la Bonn, la Paris, la Alger, agenții C.I.A. se reuneau frecvent cu ofițerii francezi”.

Referindu-se la întrunirea care a avut loc la 12 aprilie la Madrid, ziarul arată că la sfârșitul ei a fost trimis un raport C.I.A. la Washington. „Agenții secreți americani”, continuă ziarul, au mers pînă acolo, încît în esență au spus puciștilor: „Nu fiți neliniștiți. Noi avem motive să credem că administrația Kennedy, absorbită de afacerea cubană, nu va acționa împotriva tentativei de a-l răsturna pe de Gaulle”.

ceperii lor. Calculul pe care și-l fac aceste cercuri este însă profund eronat. Tărgănarea convorbirilor nu va oferi cercurilor agresive nici un fel de avantaje, nici strategice și nici politice.

Raportul de forțe pe plan mondial s-a schimbat considerabil în perioada postbelică. În acest sens Washingtonul ar trebui să plece urechea și la avertismentul care a fost dat de Walter Lippmann. Trecearea timpului nu va face decât să accentueze decalajul în favoarea forțelor păcii și socialismului. Dacă pe cîmpul de luptă din Laos poporul nu a putut fi înfrînt cu atât mai puțin la masa tratativelor ar putea fi impusă o soluție contrarie intereselor lui, în favoarea păcii și securității internaționale.

EUGEN PHOEBUS

Conferința de presă a președintelui Kennedy

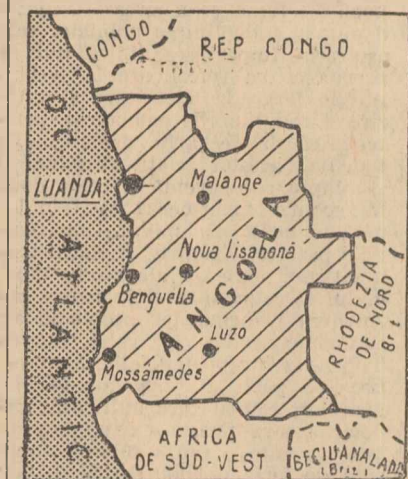
WASHINGTON 6 (Agerpres). — La conferința de presă din 5 mai președintele Kennedy a declarat că vicepreședintele Statelor Unite, Johnson, va face o călătorie într-o serie de țări ale Asiei. Kennedy a declarat că privește această călătorie ca pe un fapt „de importanță excepțională”. În timpul vizitei sale, vicepreședintele Statelor Unite va duce tratative cu conducătorii ai țărilor din Asia în probleme care interesează Statele Unite.

Răspunzând la întrebarea dacă sînt adevărate relațiile presei americane că în cazul cînd vor considera necesar, Statele Unite sînt gata să trimită unități ale forțelor lor armate în Vietnamul de sud pentru a sprijini guvernul lui Ngo Dinh Diem, președintele a spus că în prezent sînt luate în considerare măsurile pe care S.U.A. le vor adopta în sprijinul lui Ngo Dinh Diem. El a arătat, de asemenea, că Johnson se va consulta cu guvernul

Poporul Angolei continuă lupta pentru independență

• Noi mercenari portughezi trimiși în Angola • Răscoala se extinde în toată țara • Toate plantațiile din regiunea Maquela de Zombo au trecut în miinile patrioților

la mișcarea pentru eliberarea Angolei participă pe lângă populația de culoare, numeroși locuitori albi din Angola. După cum anunță agenția REUTER, la 4 mai „Tribunalul militar suprem” din Lisabona a agravat un verdict pro-



nunțat de Tribunalul din Luanda împotriva a șase persoane acuzate de

„propagandă subversivă” și de participare la mișcarea pentru eliberarea Angolei de sub exploatarea colonilor.

LUANDA 6 (Agerpres). — Forțele patriotice din Angola intensifică lupta împotriva dominației coloniale portugheze. Agenția REUTER relatează că lupte crâncene au avut loc la 60 de mile de Luanda. Patrioții au atacat de asemenea un vast domeniul situat la 40 kilometri de Cemonia (Angola de nord) unde aflată Adriano Moreira, ministrul pe Teritoriile de peste mări, învețit cu toate împunericile, și colonelul Caulza de Arriaga, ministru adjunct al Aviației.

După cum transmite agenția France Presse, în miinile patrioților au trecut toate plantațiile din regiunea Maquela de Zombo; portughezii au evacuat de urgență trupurile fortificate „ca măsură de precauție”.

Trupele coloniale au efectuat numeroase arestări în cartierele muncitorești din Luanda. Potrivit agenției FRANCE PRESSE persoanele arestate „pregăteau o răscoală în capitala Angolei”.

Relatările comentatorului științific al agenției TASS cu privire la lansarea în S. U. A. a unei rachete cu un om la bord

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: Comentind știrile referitoare la lansarea în S.U.A. a unei rachete pe o traiectorie balistică cu un om pe bord, comentatorul științific al agenției TASS scrie: În cercurile savanților din Moscova zborul lui Allan Shepard este considerat ca o realizare neindoeolnică a programului american de studiere a Cosmosului. Totodată se arată că din punct de vedere al complexității tehnicii și valorii științifice el este cu mult inferior zborului în jurul Pământului realizat de Yuri Gagarin pe nava-sputnic „Vostok”.

De altfel, același lucru l-a spus și presa americană. Într-adevăr, scrie comentatorul TASS, nava „Vostok” a înconjurat tot globul pămîntesc în timp ce A. Shepard a fost lansat pe racheta verticală. Aici se consideră că experiența americană amintește experiențele efectuate de U.R.S.S. în vara anului 1959 cînd animale plasate pe rachete au fost lansate la cîteva sute de kilometri după care s-au întors pe Pămînt. Între aceste experiențe ale specialiștilor sovietici și zborul cosmic al lui Gagarin pe o orbită în jurul Pămîntului au trecut aproape doi ani.

Confruntarea primelor informații despre zborul lui A. Shepard cu informațiile primite de la Gagarin în timpul zborului său orbital în jurul Pămîntului demonstrează extrem de mare importanță științifică a celui din urmă. Cea mai mare parte din cele 108 minute de zbor Yuri Gagarin le-a petrecut în stare de imponderabilitate. Pe bordul navei Sputnik el a lucrat: a luat note, a făcut observații, s-a folosit de magnetofon, a înregistrat o legătură neîntreruptă cu Pămîntul. Toate acestea, deopotrivă cu vasele date ale măsurătorilor telemetrice despre starea organismului omensc în timpul zborului cosmic, inclusiv și în timpul imponderabilității, constituie un aport extrem de prețios adus științei.

Comentatorul scrie că deocamdată nu există informații despre felul în care s-a simțit Shepard în stare de imponderabilitate, stare în care a petrecut 5 minute. Dar, după cum se relatează, tocmai în acest răstimp el nu a transmis nimic pe Pămînt. Comparînd datele tehnice ale celor două zboruri, comentatorul amintește că nava-sputnik „Vostok” a înconjurat în 108 minute întregul glob pămîntesc, la o altitudine maximă a zborului de 302 km. Racheta în care se afla A. Shepard și care a fost lansată vertical a atins o înălțime de 185 de kilometri, iar zborul a durat 15 minute.

Capsula în care se afla cosmonautul american a cîntărit 1500 de kilograme, în timp ce nava „Vostok” — 4725 kg (tărușul în considerare ultima treaptă a rachetei purtătoare). Viteza cu care a zburat Shepard a fost de 8800 km pe oră în timp ce Yuri Gagarin înconjurat Pămîntul cu o viteză medie de 28000 de km pe oră.

Referindu-se la relațiile prestatice care Shepard a datat în oarecare măsură zborul rachetei, textul ce nava-sputnic „Vostok” și realizat în întregime zborul după program transmis de pe Pămînt, comentatorul amintește:

În presa sovietică și în relațiile lui Yuri Gagarin s-a menționat repetate rînduri că cosmonautul sovietic avea posibilitatea să dirijeze zborul sputnicului, că el s-a antrenat în mod special pentru această și că, dacă ar fi fost nevoie, putea singur să realizeze aterizarea. El nu a fost nevoie de așa ceva, deoarece întregul zbor al „Vostok-ului” în jurul Pămîntului și aterizarea, cu o mare precizie în zona în care s-a desfășurat în condiții ideale, s-a realizat după programul stabilit.

Telegrama lui N. S. Hrușciov

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 mai Nikita Hrușciov a adresat președintelui S.U.A., John F. Kennedy, o telegramă de salut în care în numele poporului Uniunii Sovietice și al său personal îi transmite lui întregului popor american sincere felicitări în legătură cu lansarea succes a unei rachete cu un om pe bord care a străbătut în zbor o distanță de 300 de mile și s-a ridicat la o altitudine de 185 de mile.

Ultimele realizări remarcabile ale cosmonauticii de către om se spune în telegramă — deschid posibilități nelimitate pentru cunoașterea naturii în numele progresului.

Rog — scrie Hrușciov — să transmiteți felicitările mele cordiale viatorului Shepard.

Presă occidentală despre adincirea contradicțiilor din cadrul N. A. T. O.

LONDRA 6 (Agerpres). — Sesiunea Consiliului ministerial al pactului Atlantic — care va avea loc la Oslo între 8 și 10 mai — prilejuieste în presa occidentală comentarii despre divergențele manifestate pe plan politic, economic și militar între partenerii alianței.

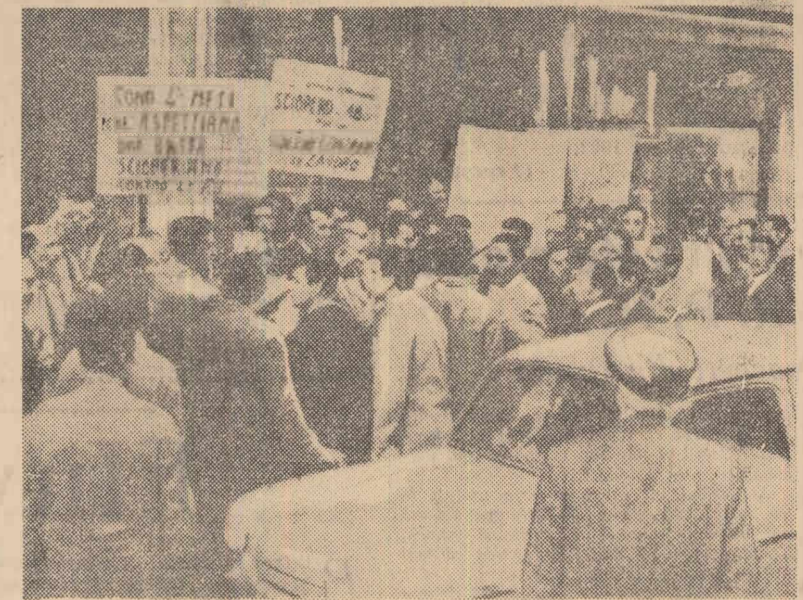
„N.A.T.O. este supus unor critici dinăuntru” — constată ziarul londonez

LAOS: Rebelii continuă provocările

XIENG KUANG 6 (Agerpres). — La 5 mai căpitanul Kong Le, comandantul suprem al trupelor armate ale guvernului regal al Laosului, a acuzat gruparea rebelă Boun Oum-Fumi Nossavan de faptul că continuă provocările militare și i-a propus să trimită imediat reprezentanți competenți la conferința părților interesate. După cum anunță agenția CHINA NOU, în declarația lui Kong Le, care a fost dată publicității la Xieng-Kuang și transmisă de postul de radio „VOCEA LAOSULUI”, se spune că grupul de la Savannakhet (gruparea rebelilor — n.r.) tărgănează participarea la conferința tripartită, că avioanele lui violează spațiul aerian deasupra regiunilor controlate

de guvernul regal și de forțele armate Neo Lao Haksat. La 3 mai trupile rebelilor au atacat unități militare ale Neo Lao Haksat la Moung-Falan. Ele au ocupat de asemenea malul din fața deflului Nam-Lik în orașul Hin-Hop și au parasutat din avioane agenți secreți și detașamente diversioniste în regiunile eliberate din Xieng-Kuang.

În declarație se subliniază că aceste acțe provocatoare ale grupării proamericane Boun Oum-Fumi Nossavan întîrzie conferința celor trei părți interesate și creează îndoieli în ce privește sinceritatea grupării de la Savannakhet.



17.000 de muncitori italieni din diferite întreprinderi din sectorul feroviar au inițiat zilele trecute o grevă de 48 de ore, în sprijinul revendicărilor lor. În foto: muncitorii manifestînd în fața Camerei de muncă din Roma.

Ca la Panmunjon

ții americani la proiectata conferință de la Geneva.

Se înțelege, cercurile conducătoare de peste Ocean nu pot accepta ca înima ușoară că au suferit o înfrîngere în încercarea de a nimici lupta de eliberare națională a unui mic popor. „În Laos — după cum remarca binecunoscutul comentator american Walter Lippmann — Departamentul de Stat a riscat și a pierdut”. Această operație, pregătită cu minuțiozitate și pentru care s-au cheltuit peste 300 milioane dolari a eșuat. Ea a fost trecută la vâslul contului „pierderi” al falitului serviciu american de spionaj, laolaltă cu eșecul din Cuba.

Dar Allan Dulles se pare că e plătit să nu învețe nimic din înfrîngeri. De aceea, după cum scrie „La Tribune des Nations” el a început de pe acum să facă tot posibilul spre a împiedica stingerea focului de război din Laos. Pe toate cărările el declară că Laosul nu poate fi „realmente neutru”. Nu-i greu de ghicit unde întînește această declarație. Pe vremuri, John Foster Dulles, în cadrul funestei sale politici, propovăduia ideea că cine nu este alături de Statele Unite e... împotriva Statelor Unite. De aici decurgeau o serie de concluzii care se materializau în acțiuni agresive de tot felul.

Astăzi, lăsîndu-se afirmații gratuite, tendențioase, privind așa-numita imposibilitate a existenței unui Laos neutru, cercurile agresive americane pregătesc terenul în vederea unei intervenții militare directe în afacerile interne ale Laosului. Pentagonul se gîndește la această soluție intrucît „acum a devenit clar pentru toți — după cum recunoaște „New York Times” — că armata lao-

iană (este vorba de trupele rebeli — N.A.) căreia i s-a alocat cea mai mare parte din cele 300 milioane dolari pe care Statele Unite le-au acordat Laosului în ultimii ani, nu are dorința de a lupta”. John High-tower, corespondentul agenției „Associated Press” semnală și el că „forțele laotiene ale guvernului proceidental, deși echipate cu arme americane, nu au dat dovadă de dorința de a lupta”.

Ar fi fost de așteptat că aceste elemente — pentru a ne limita numai la ele — să îndemne cercurile conducătoare americane la o apreciere realistă a situației și să pună capăt intervenției lor în Laos. Dacă nu din dragoste de pace măcar pentru a scuti pe contribuabilii americani de a mai arunca alți dolari pe apa simbetei.

Pentru că să nu existe nici un dubiu asupra celor care sînt învinși în Laos, de la Washington a venit ordinul ca toți „civilii” americani care se află de partea forțelor rebeli să îmbrace degrabă uniforma armatei americane.

Să fie oare mai ușor de suportat o înfrîngere în asemenea condiții? S-ar zice că cei de la Pentagon și de la C.I.A. ar fi în posesia unei rețele în acest sens... De altfel, la un moment dat, necăjite foarte că Laosul nu este scaldat de nici o mare și că din această pricină puscășilor marini nu li se poate arăta din apropiere pămîntul rîvnit de monopolizii și strategii americani, necăjite pentru că flota a 7-a nu poate urca pe fluviul Mekong, cercurile agresive de peste Ocean s-au gîndit la o altă soluție. Iată de ce se vorbea. Cu prilejul unei recente manevre militare din Germania occidentală

s-a lăsat să „transpire” ordinul care a fost dat diviziei 101 de parașutiști de a nu mai lua parte la operații. În jurul acestei măsuri s-a păstrat atîta simulație „discreție” încît la urechile unor aliați ai S.U.A. a ajuns zvonul că divizia va fi trimisă „undeva” spre Laos! Manevra, atît diplomatică cît și militară, își are tîlcul ei. Ea făcea parte atît din planul unei intervenții directe americane în Laos cît și din încercarea de a se forța mina unor „aliați”. Operația era cît se poate de necesară Washingtonului intrucît se pare — după cum remarca agenția „Associated Press” — că „Statele Unite au necazuri cu unii dintre aliații lor”. Agenția semnalează în acest sens că Anglia și Franța ar fi adoptat „o atitudine prudentă de neintervenție în criza laotiană” Francezii s-au bazat pe experiența lor de ani de zile de luptă în junglă, în Asia de sud-est — după cel de-al doilea război mondial — pentru a argumenta că occidentul se va găsi în fața unor dificultăți militare de neînvinș.

Dar nu numai de reticențele partenerilor S.U.A. din cadrul alianțelor militare agresive este vorba. Opinia publică internațională și-a exprimat cu hotărîre protestul față de planurile Washingtonului privitoare la Laos. În Statele Unite, de asemenea, se aud tot mai multe voci care cer ca noua administrație americană să nu mai continue linia politică agresivă a administrației Eisenhower. După înfrîngerea suferită în Cuba, organizatorii unei eventuale intervenții directe în Laos se găsesc tot mai izolați.

În această situație el se străduiește să cîștige timp. De aîoi și tergiversarea tratativelor, încă din clipa in-